

Cansuyu

Eiebbe Hopishanesi Kadın Özgür Tutşaklar
Aylık Yorum Değerlendirme Dergisi
Sayı=5 OCAK 2005

Ayları aylara ekleyip
Aclığın koynunda yürüdü ölüme
Son sözünü söylemek için
çaktı. cakmağı
Konustu alevlerin dili
İki elleri zafere kilitli Sergül
Anadolu halklarının özgürlüğü için
yemini Sergül
Alevler içinde bir Cepheli Sergül
İki elleri zafere kilitli

İÇİNDEKİLER

- 1- 2004 Yılı Sergülerin
Yılı Oldu --- 3-6
- 2- Halkların Yemrili Aş-
manı Bush --- 7-10
- 3- Direniş Günüğü --- 11-12
- 4- Büyütek --- 13-16
- 5- 24 Ocak Kararları --- 17-20
- 6- Küba Devrimi --- 21-30
- 7- Öğreniyoruz - Öğretiyoruz
Eğleniyoruz --- 31-33
- 8- Öğrenmek Bitmek Bilmeyen
Güçlü Bir Yoldur
Hazırlık --- 34-36
- 9- Özgür Tutsak --- 37-38
- 10- Kahramanlar Ölmez --- 39-41
- 11- Auschwitz Kampları --- 42-43
- 12- Nasıl Yapmıştık ?
19-22 Aralık --- 45-49
- 13- Sabahın Yolundayız;
Devrimi Ben --- 50-52
- 14- Kitap Tanıtımı --- 53-54
- 15- Bizim Ailimiz --- 55-56

MERHABA

Yine ellerimiz Zafere kilitli
Yine yangınlarımız alev alev yakıyor
Yine öfkemiz sormaz ^{zulmü} hedefte
Yine sokaklar kan kırmızı
bayraklarımıza dolgunlaşıyor
İle yine umudumuz, dünden aldığımız
büyük güçle,
Halklılığımızla, inanlarımızla yürüyoruz
Yürüyoruz yoksulluğu bitirmek için,
Yürüyoruz adaletsizliğe son vermek için,
Yürüyoruz sömürünün esaretini parçalamak
için,
Yürüyoruz Fasileme son vermek için,
Yürüyoruz bağımsızlık, özgürlük ve
sosyalizm düşümüz için,

Varacağımız Zafere
Ellerimiz Zafere kilitli

Varacağımız Zafere

Yüreğimiz Zafere kilitli

Varacağımız Zafere

Bilincimiz Zafere kilitli

Varacağımız Zafere

Ayaklarımız kan
gözlerimiz Feda isiliği
içinde...

CANLIYU

2004 YILI SERGÜLLERİN YILI OLDU 2005'TE SERGÜLLERİN YILI OLACAK!

Bir kavgaya yılını daha geride bıraktık ve yeni bir yıla umutla, inançla, başı dik girmenin onurunu ve costurunu taşıyoruz. Ve görkemli bir destanın yaratıcıları ve büyük ailemizin bir parçası olmanın gövresi ile girdik 2005 yılına.

2004 yılının ilk ayında Bakırköy ve Karkal sevkleriyle ayrılıklarımız, özlemlerimizi birazcık olsun giderdik. Bu hapishane birlesik 2004'ün Ocak ayında--- ve selmamız--- Gebze hapishanesinin kirliliği, 111 tarihini değiştirerek görkemli destanımızda Gebze hapishanesinin ak-temiz, onurlu ilk sayfasını yazarak selmamız bu sevklerle geldi Gebze hapishanesine...

Evet canıyü, karınca karınca ve 111er yayınlarımız selmamızda yayın hayatına başladı. İsminden, iscarfina, mizampafina, sayfalorindaki lgolarına kadar zengin düşünceleriyle en büyük katkıyı sundu selmamız---

Bu yeniyıla 2004 kavgaya yılı Gebze Hapishanesi kadın tutukluları olarak bizim acımızdan önemli bir yere sahiptir. Selmamız ve tüm canlarımızı bir kez daha saygıyla anıyor, bize bıraktıkları yada ruhunu, mirasını onurla taşıyacakımıza birkezde canıyü sayfalorında söz veriyorduk---

* * * * *

2004 yılı tarihe kaydettikleriyle 2005 yılına da ısıt tututan Emperyalist saldırganlık dünya halklarına teslimiyet, ıspallanlar, katliamlarla, istencelerle dayatırken halkları cephesinde de dinenir dıha da büyüdü. Afganistan, Irak, ABD emperyalizmi tüm saldırılara karşı halkların teslim alınmayacağına ağırlık gösteriyor olmuştur. Filitin on yıllardır verdiği mücadele ile tüm halklara teknolojik silahların, zulüm kalelerinin feda sarısı karşısında güçsüzlüğünü gösteriyor. Emperyalist imperatorluğun karşısında durulmayacağı, emperyalizmin pratin kadri mutlak olduğu düşüncesi feda ruhu karşısında iflat ediyor.

Yine ülkemizde F tipi hücrelere, tecrite karşı süren dinenirin biteceği, kırılacağı, ericeceği düşüncesine sahip oligarşi ve carklısal kesimlerin yarılgıları 5. yılına girer destanımızda tarihe yazıldı. Ve 2004 yılı tecrite hücrelere teslim alınmayacağını, feda atesiyle tarih sayfalorına kaydetti---

Muharem, Günay, Umri, Selma, Bekir, Huseyin ve Serpil 2004 yılını feda atesiyle tarihe yazılan özgün tutukluların teslim alınamayacağını.

Tutsaklık ama ülkemiz, dünya gündemimizden kopuk değildir. 2004 yılında en çok tartışılan konu AB üyeliği ve AB demokrasisi oyunlarını bulduğumuz cepheden takip ettik. Zaman oldu mahkeme konsülerinden AB emperyalistlerinin ve işbirlikçilerinin demokrasi oyunlarını teshir ettik. Zaman oldu mektuplarımızla, yollarımızla Avrupa demokrasisi anlayışla uygulanan hücre-tecrüt politikasının ne olduğunu ortaya çıkaran sorularıyla anladık.

Yine TBMM'nin AB ve IMF'in programı gerçekleştirilmesinde Akerdifi Türk ceza kanunu ve Ceza infaz kanunu gibi fasist yasaların çıkarılması karşısında değişik protestolar yaptık. İstisna ve dışarıyla Tek Tip, Elbise ve Zorlu çalışma yasasının yapılmasına engel olduk.

Evet belki bunlar küçük kazanımlar oldu ama Ö.O. devletimiz karşısında ciddi bir saldırı yasallanmadı.

Yine 12 Eylül cuntasının oluşturduğu DG'n'ler AB demokrasisi oyunuyla Acemiler adını aldı ve AB demokrasi oyununda bir başka sahne de meclisin kurulması, meclis Genel sekreterliğine "siyaset" biriminin atanması oldu.

"-- Dün Armutlu davasının karar duruşmasındaydık. Tutuklu, tutuklu tüm yargılananlara onlarca yıl ceza verdiler. Güz yıldan fazla ceza. Onlar kararlarını verdiler. Biz tarih önünde, halkımızın adaleti önünde susuz olduğumuzu biliyoruz.

Ailelerimiz, avukatlarımız ve ben de dahil düşmanın kendi yasalarına herkeşe ceza vermesini belilemiyorduk.

En azından gerektire uydurması, dayanaklar yaratması gerekiyordu.

Kararda polis fezlekesini okudu. Onları kanıt gösterdi. Yaparacakları fazla bir şey yok.

Emir verilmiş MGK muhalefetin yüzülmemesi için elinizden geleni görmeyeni yapın demiş. Onlarda yapıyorlar. Kendi yasalarını abhi tanımlıyorlar.

Devletin belirsiz yasalarından önce gelir. Yoklarsa o zaman yasaları da olmayacaktır. Tehdit olarak görüyorlar-- "

26-27 Şubat '04

Selma KUBAT

AB demokrasisi oyununun diğer bir sahnesi ise kürtsorun. Kürtçe radyo ve radyo yayınlarının başlaması, kürtçe dil konularının açılmasına izin verilmesi ile perde kapandı. Kürt milliyetçiliğinin emperyalizme bel bağlama politikasının kalıplaşmışla yetinmek olduğunu gösterdi.

2004'te yaşanan bir başka önemli saldırı ise NATO üyesi öncesi 4 Nisan'da "Büyük DHKP-C operasyonu--" adıyla yapılan komplo oldu. Bulduğumuz hapishanede bir hücre iken kısa bir sürede başka hücre olduk ve sayımız kırıldı. 4 Nisan komplo davasında tutuklananlarla-- ve 4 Mayıs-- Dışarda Abde-i Hüriyetistlikleri kırılarak

Selamınz feda olmasıyla tüm dünyadaki işçi ve emekçilerin mücadelesine gönül sağladım...

Saldırıları ve direnişleri tüm cephelerde devam etti. İşçiler, memurları, esnafı, köylüleri IMF programlarıyla yoksullaştırılan, aileye mahkum eden AKP iktidarı IMF'den "çok iyi" değil, "mükemmel" sözleriyle efendilerine karşı usulîlikte ne kadar iyi olduklarının onayını aldı.

Dünyanın imparatoru olduğunu ilan eden Bush 2. Komisyon'daki ABD senatörlerinde yeni den baskı seildi.

AKP'nin geçekondı yıkımlarına karşı K. Armutlu'da ve Aydınlık

"Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da, Kombiya'da direnen tüm dünya halklarıyla omuz omuza karşıyoruz. Emperyalizm azgınlaştıkça bizim direnişimiz de büyüyor. Halkımızın direnen sesi diye yarıyoruz. Her ne kadar avrupa, yoksulluğu sübütülsede halkın doğru olanı görecektir. Kendi kendisi olanı sahiptenecektir. Bizlerde Türkiye'de bulunan tüm halklar adına canımızı feda ediyoruz.

Ber de edeceğim. Filistin'li hamile kadın, Irak'lı Hannadi, Fidan, Sengül, Mazlum Doğanlar, Kawallar hepsi benimle birlikte. "

6 Mart 04

Selma KUBAT

yapılan eylemler ve direnişlerle saldırı pürkütülürken TV ekranını karşısında değil geçekondı halkının içinde birliklerde gibi karşıt yöneğmiz.

Ve nerede halklara saldırı olduysa acısını yöneğmizden orda yerinde hissettik. Emperyalizme ve ribirliklerine olan kınamızı, öfkemizi bileyacekleri. Ve Filistin halkının önderlerinden İzzat Şehit dostuğünde sloganlarımızla andıt... Uğurladı.

Uenezvella'da Chavez'in ABD emperyalizmi dostelli darbcelele karşı devrimcilere karşı net tavrıyla, Nepal'de Kolombiya'da gerililerin uundığı her darbcede Costuk.

Evet biliyoruzki, emperyalizm yeni yeni teknolojilerle, silahlarıyla, vahset yöntemleriyle, dünya evilen halkları büyük bir saldırı yapıyor.

Emperyalizm vahşet yöntemleriyle, dünya ezilen halkları büyük bir saldırı yaşıyor. Emperyalizmin "Ya teslim olacaksınız ya öldürüleceksiniz," tehditleriyle korku salmaya çalışıyor.

Ancak bugün çok püçsüz görünen asapılanan birçok halk; Afrika'dan Asya'ya, Latin Amerikadan Ortadoğu'ya, Arjantin, Irak, Afgan halkları ve Türkiye halkları zulme ve sömürüye karşı bugün erimiyor. Belki bugün büyük zaferler kazanılmıyor. Ancak halklar başka feda eylemleri başka olmak üzere deptsik onlarca direnir birimlerle emperyalist ve istibakçilemin korkulu rüyası olmaya devam ediyor.

Emperyalizme karşı bağımsızlık, özgürlük ve refahlekonmörler halkların kurtuluşunun çok yakın zamanda kazanılmayacağına bilindikler. Yakın devrim hayalleri kurmuyorsunuz. Ancak emperyalizmin dünya tarihinde en kapsamlı saldırısıyla umudumuzu hırsı yitirmedik. Emperyalizmi kadri mülhak görülen ortalımcılık teslimiyet yolunu seçenler "düzene daha fazla bütünleme"leriyle birlikte döşemini kullandığı, darsına uyarılar, köfür ve haka-reffleriyle döşemini saldırı cephesine katılmaları, kararlılığınıza uylatmak bir yara, yolunuzun doğruluğunun göstergesi olarak görüldü. ve aynı kararlılıkla marksist-Leninist ideolojinin güne seildik. ve bu püce ezilen-sömürülen tüm dünya halklarının sarılocapının, sosyalizmin bayrağının oldupundan daha püce dalgalanacapına inanıyoruz.

İşte bunun remdirtki bedenler en püce silah oluyor. Zülm kararsızında ---- 2004 yılında feda atesi hırsı sönmüyor ---- Serpüller emperyalizmin ve oligarsinin saldırıları kararsızında atektan barikatlar kuruldu.

2004 yılı Serpüller yılı oldu. 2005 yılında Serpüller yılı olacak ve feda atesi 35 yıllık tarihimize, ideolojimize yara-tılan depertenden püçünü olarak daha da püçlecekt.

Zafer! Takrım'de feda atesi içinde İki eliyle zafer ifareti yapan kararlılıkla ve cünetle, inanca ----

Bunu biz püçüyoruz, dünya ezilen halkları püçüyor. ve Parmakların dilyle Takrım'de haykırılan 2AFER kurtuluşu umudu büyütüyor.

Selmanın feda atesiyle püçemli dehanımızın bir marşı olan Gebze Hapishanesi Kadın Özgür Tutsaklar olarak; halkımıza, yoldaşlarımıza ve büyük ailemize Canıyı saydalarından 2005 kampa yılımızda "Ya özgür vatan, Ya ölüm," diyerek selanıyoruz.

HALKLARIN YEMİNLİ DÜŞMANI BUSH YEMİN TÖRENİNDE BUNU BİRKEZ DAHA KANITLADI

ABD'de yapılan başkanlık seçimlerinin ardından, seçilen Bush Ocak ayında yemin ederek yeni başkanlık dönemine törenle başladı. Bush'un törende yaptığı konuşma ve ödutları çarpıcıydı. Konuşma bütün dünya çapında halklarına tehditler doluydu.

Bush konuşmasında "Bizim dünyamızda birer tane en büyük umut tüm dünyaya özgürlüğün yayılmasıdır", "Bizim amacımız onların kendi seslerini bulmalarıdır, kendi özgürlüklerini elde etmeleridir ve kendi yollarına gitmeleridir" diyordu ve "özgürlükleri" yaymaya devam edeceğine dair yemin etti.

ABD ve Bush'un özgürlükten ne anladığını, ne anlattığını Afganistan ve Irak işgalinde bütün dünya gördü. Özgürlükten anladığı ülkelerin ABD emperyalizminin kayıtsız şartsız egemenliği altında girmesi dir. Yönetimler hallar. Eger emperyalizme baf etmez teslim olmaları, o ülkelere toplu - tüpette girecek halkları "özgürlük" adına katletmek ve her türlü yöntemi kullanmak mübahtır. İşte Bush'un "özgürlüklerin yayılması"ndan kastettiği, saldırılarına, ülkeleri işgal etmeye devam edeceğidir. Bütün konuşma, kullanılan kavramlar bu çerçevededir. Ardından tehlikeli ülkeler listesi yayınlanmıştır. Bu ülkenin "tiranlıkla yönetildiğini" söyleyen ABD buralara "özgürlük" götürmeye yemin etmiştir.

Iran, Burmanga, Kuzey Kore, Beyaz Rusya, Zimbabve ve Küba bu listenin başındadır.

Bush'un dolayısıyla Amerika'nın bütün kavramları ters yüz etmesi, istediği gibi kullanması "tiranlık" ve "özgürlük" kavramları için geçerlidir.

Bir ülke eger Amerika'ya boyun eğmiş, ona tüm kaynaklarını açıp sömürgeleşmişse "özgür" bir ülkedir. Emperyalizmin etonomi politikalarına direnmiyor, boyun eğmiyorsa özgür değildir. Ve o ülke yönetimi diktatördür, tiranlıkla yönetiliyordur. Tane "kendi seslerini bulmaları, kendi özgürlüklerini elde etmelidir, ve kendi yollarında gitmelidir" sözlerindeki demagogi de bundan farklı değildir.

Irak'ta işgal ettiği ülkede kendi denetiminde askerlerini korumak için işbirlikçi bir yönetim kurmak amacıyla halkın % 80'inin kurbanı olduğu, baskı ve zorla yapılan seçimler ABD'nin kendi anladığı "kendi seslerini bulma" operasyonudur. Bu "bes" bu "yol" emperyalizme eyvallah diyerek satır, yoldur. ABD

emperyalizmi aradan uzun bir zaman geçmeden gösterdi bunu.

Irak halkının direnişi karşısında Irak halkının teslim olamayacağı ABD bu gösterişine yeni ülkelere hedefe koyarak gitmeye saldırdı.

Yemin töreninin ardından tehlikeli ülkeler listesi çıkarılması ve bu ülkelere "gerçekleştireceğimiz müdahale yaparız" tehditlerinin nedeni budur. Çünkü yine aynıdır "Bu ülkelere nükleer silah üretilmektedir, yönetimler diktatörlər" vb. vb.

Bugünkü gelişmelere göre ilk hedefte olan ülke İran gibi görülmektedir.

Halkların Bu Gelişmeler Karşısındaki Tablosu

ABD'nin bugün Irak'ta süren işgali ve halkları karşı tehditleri karşısında dünya halklarının tablosuna şöyle bir bakmak gerinde olacaktır.

Dünya kan gölüne döndürülmüştür. Önce Afganistan, sonra işgal edilmiş, Filistin halkı tüm dünyanın gözleri önünde Amerika ve İsrail tarafından sistematik bir katliama uğratılmış ve bu katliam devam etmektedir. Afganistan'da, Irak'ta, Filistin'de, Amerika ve İsrail birliği İsrail, halkları katlediyor. Amerika ve İsrail birlikçilerinin tehdit ve terörü, katliamı, Kolombiya'dan Nepal'e, Suriye'den Kuba'ya dünyanın her yerinde kendini gösteriyor.

Özellikle yapılan 24 yıllık süresince dünya halkları, devrimleri, vatanseverleri açısından öğreticidir. Çünkü tablonun bir yanı emperyalizmin ve İsrail birlikçilerinin katliamı ve terörü iten öbür yanı halkların cevabıdır. Şöyle olalım;

11 Eylül 2001 günü beyninde patlayan bombaları sonrası saldırıları gerçekleştiren ABD 2001 Kasım ayında Afganistan'ı işgal etti. "Terör" dedi. "Terörist ülkeler" listesi yaptı. Kendi terörüne Afgan halklarını, bu demagogilerle katlederek tüm dünya önünde gösterdi. Ama böyle olmadı. Bu işgale karşı dünya halkları on milyonlarla meydanlara çıkıp emperyalizme karşı direniş gösterdi. Afganistan'ın işgaline karşı gitti. Bu Afganistan'da yoğun bombalarla karşı emperyalizme karşı halkların şiddetli cevabıydı.

ABD yine benzer demagogilerle Irak'a saldırı hazırlıkları yaparken dünyanın hemen her köşesinde yükselen en kitlesel gösterileri gerçekleştirdi. Aynı gün aynı aynı ülkelere milyonlarca insan aynı sloganları haykırdı alanlarda.

İşgalin gerçekleştiği Afganistan ve Irak'taki direnişin emperyalizmin halkları teslim alamayacağını kanıtladı.

"Şehirler düşebilir, ülkeler işgal edilebilir. Liderler esir alınır.

bilir, ama yine de emperyalizm imparatorlugunu kabul ettiremez
dunyaya. Akligin, adaletsizligin hakim sardagi bir dunyada, orula-
rini, ezilenlerin sekeri, bagimsizlik, demokrasi ve sosyalizm eslem-
leri bastirilmaz!

(EVA: 28 Aralik 2003)

legel edilmiş itir ülkede ve bugün isgaltı saldırıyla teh-
dit edilen ülkelerde, emperyalizmin yaratmak istediği sendirilmiş-
lik psikolojisi yoktur.

Afganistan'da silahlı direniş kısa sürede isgaltileri sarsacak
düzeye ulaşmıştır.

Irak direniyor, Kuba, Kuzey Kore Amerika'ya hakettiği cevabı
veriyor.

Iran ve Suriye'de ABD'ye karşı birlikte tavrı alma ka-
rarı aldı.

Filistin direnişi direnen halkların yenilmeyişinin anıtı gi-
bi duruyor Ortadoğu'da.

Nepal'de Kolombiya'da gerilla savaşı büyük mesajlar boy-
detmiş, iktidarı almanın esigine gelmiş durumdadır.

Latin Amerika'nın hemen tüm ülkelerinde IMF'ye karşı kit-
lelerin henüz geniş hedeflerde de ola isyan ettiğine tanık oluyoruz.

Avrupa emekçileri, son 40-50 yılın en yoğun mücade-
leleri içinde. Hem emperyalizme karşı hem de hak ve özgürlükleri
için son 20 yıldır sürekli eylemler içinde.

Ültemize gelince devrimci hareket nire badiyeler atlamış ve
hala mücadele arenasındadır.

Ültemizdeki mücadele elbetteki çok farklı dinamikleri için
de taşıyor. Fekilsizlikler, belirsizlikler, yanlışlıklar, hafta teslimiyete hiala
giden kesimleri barındırıyor. Sistem içi ve sistem dışı talepler ve
dönüşmeler bu mücadele içinde güçlerini kalınlaştırarak yürüyor.
Ama mücadele kendi iotamı da gidiyektir.

Emperyalizmi ve oligarşik diktatörlükleri kudr-i mut-
lak görenler, bugüne kadar defalarca yaptıklarını gördüler, bun-
dan sonra da görecektir.

Tom bu gereklerle ortaya çıkan bir kez daha
sudur; emperyalizmin gahıtlığıdır.

*"insan hakları", "Demokrasi" demagogilerini bir yana bi-
runcak zorunda bırakması, onun güçsüz lüğünün kanıtıdır.

İlteriş, kurallı bir savaş yaratan ABD emperyalizmi,

kendi yasalarını bile çiğneyerek oluşturdugu Guantanamo'daki rağ-
men halkları teslim almayı başaramamıştır. Halklara işgal, katliam teh-
dit ve gıdazıyla teslim alma politikasını özlesine mutlaklaştırmıştır
ki emperyalist cepheden bile tersine kararlar aldığı halde Quan-
tanamo'daki vahşeti sürdürmektedir. İhtence meşrulaştırmaya çalışmakta-
dır. Irak'ta ABD askerlerinin başına süren ihtence potografları yanın-
da İngiltere askerlerinin de Irak halkına ihtence yaptığı belgelenmesi baş-
ta ABD olmak üzere emperyalizmin ihtence medet umacak ta-
dar görsüz olduğunun kanıtıdır.

Emperyalizmin görsüzlüğü; Dünya nezdinde "terörizm"i
katliamcılığı teşhir olmuş İsrail'in yöntemlerini kullanacak kadar gös-
süzleşmiştir. Bu tefhiller altında gerillaların saklanma yeri olduğun-
dan süphelenilen binaları yıkmak gerilla kanlılarının akrabalarını ve
tam bir tozu ditenli tefle çevirerek köy sakinlerini girip çıkı-
p tek tek bir kontrol noktasında geçmeye zorlamak gibi yöntemler var.
Aynı İsrail gibi direnişçilerin liderlerine karşı suikastlar gerçekleştirilmedi
için bir Amerikan birliği İsrailiiler tarafından eğitiliyor...

Emperyalizm görsüzdür, yarattığı savaşın haliz ve
gayri meşru olduğu, görsüzleşen kanıtıdır.

"ABD ve diğer emperyalistler askeri galibiyet elde et-
bilir şu yada bu işbirlikçi yendime daha fazla dize çıkartabilir-
ler ama hiç bir zaman halkları teslim alamazlar"
(EVA: 28 Aralık 2003)

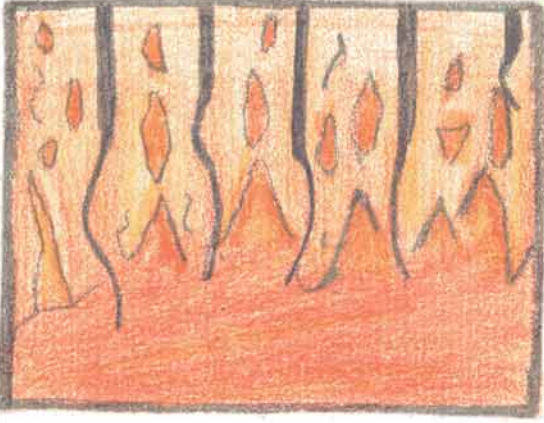
Evet dünya tablolarında bunlar vardır. Emperyalizmin
baskı, terör ve katliamı kapsamında halkların onulur direnişçi Ada-
let, özgürlük eşitlik talebi, dünya halklarının ezildiği doğanın
ne olduğunun da göstergesidir.

Bu emperyalizme karşı mücadele sosyalizm için maca-
deledir. Emperyalizmin katremeleri altında Irak halkı emperyaliz-
me karşı direnebilereğini, emperyalizmin yenilebileceğini kanıtla-
mıştır.

Ve önümüzdeki süreç halkların emperyalizme karşı
mücadelelerini büyüttükleri devrimlerin montan olduğunu bir kez
daha gösterecekleri bir süreç olacaktır. Bu yakın devrim hayali
değil, atopu his değil.

Emperyalizm görsüzdür yenilmeye mahkumdur. Tek
alternatif devrimde, sosyalizmdir. Ve halkların mücadeleleri mut-
laka ama mutlaka bu rotaya girecektir.

Direnis Günlüğü

Beş yıllık ölüm ordu direnisinde beş yıl boyunca tecriti, bakıları, ipten celeri, zorla müdahale saldırılarını yaşadık. Oligarşi direnisimizi kırmak için 399. maddesyle tahliye etme manevralarıyla saldırı. 5 yıllık direnis içerisinde Ocak ayında baskın, ipten celere rağmen zorla müdahale saldırısını püskürttük. Dayatılan tahliye rüvetlerini beş a çıkardık.

→ **2001 Ocak ayında;** 19 Aralık 2000'de oligarşi hapishanelere saldırıydı. 28 insanımızı katledip, geriye kalan yaralı, yaralı, yaralı tutuklu kan gölüne çevirilen hapishanelerden, F tiplerine, hastahanelere taşınmıştı. Oligarşi katliamla devrimi tutuklu, teslim alma ve direnisi bitirme hesapları yapıyordu. Onun için direniste olan 1. ve 2. ekipleri hastahanelere kaldırıp, geriye kalan tutuklu kitlesini F tipi hücresine götürmüştü. Bu dönemde direnisi hapishanelerden hastahanelere taşıdı. Hastahanelerde tutuklu elleri, ayakları ranzaya zincirlenmiş, başlarının üstünde kut ve mengene dırtığı doktorlar duruyordu. Kurbanlar bombalar altından hastahanelere taşınan direnisciler erimmiş bedenleriyle binaları gidiyor ve kendilerine gelir gelmez, kollarına tutulan serumu dipleriyle sızıyor, artıyordu. Oligarşi hapishanelere saldırırken dışarıdaki müdahale getiri sindirmeyi, hapishanelerde dışarısını birbirinden tecrit etmeyi amaçlıyordu.

Hapishanelerde - Hastahanelerde teslim alamadığı gibi dışarıda da istediğini elde edemedi. 28 insanı katledikten 6 kadını diri diri yuturken, gün gelip devrimi hareketin hesap soracağını biliyordu.

Devrimi hareket tarihi boyunca halk kurbanlarından hesap soracağını ilan etmiş, dırtan her devrimcinin kanının hesabını sormuş ve sormaya devam ediyordu. Bu geleneklerle başlayan Göltekin Kız 4 Ocak'ta 19 Aralık katliamlarına karşı misilleme kurbanı kullanarak 8'li Emniyetinde feda eylemi yaptı. Bedenine bombayı sarıp 8'li Emniyetine giren Göltekin oligarşinin gasırtılagünü, acıtlığını gösterdi. Göltekin Kız Ölüm Ordusu direniscimizin ilk feda şehidi oldu.

Feda eylemiyle tarihimizdeki ilk feda ilk daha ekledi. Göltekin, feda savaşımızı başlatmış, katliamların hesabını soracağımızın habercisi oldu.

→ **2002 Ocak Ayı;** Oligarşi tahliye oyununu sürdürüyordu. Direnişi bitirmek için fiziksel olarak yarı ölü durumda olup hayatta kalma şansı olmayan direnişçileri tahliye ediyordu. Zale Çolak adlı tıp kararıyla tahliye tahliye edildiğinde artık fiziksel olarak yarı ölü durumundaydı. TİKB davasından yararlanarak Zale Çolak 222. gününde tahliye edilmiş, hastahane de tedavi görmekteydi. Ancak tedaviye cevap vererek durumu kalmamıştı, organları iflas etmişti. Tahliye politikasının nasıl uygulandığı Zale Çolak nezdinde bir kez daha ortaya çıktı.

→ **2003 Ocak Ayı;** Özlem Türk hastahanedeydi. Direnişte 15 kilo kalan Özlem zorla müdahale saldırısına karşı iradenin ve ırnancın sembolü oldu. Özlem 15 kiloluk bedenyle ve hiç hareket edemiyorken bilinci aştı. Özlem başucunda bekleyen cellatlara karşı, direnerek bilincini açık tutuyordu. Ve bize iradenin gücüne, her anını devrimleştirerek devrimci kimliğinin, yeni insanın nasıl yaratıldığını gösteriyordu. 11 Ocak' günü Numana Hastahanesinde ölüm şaalepti.

→ **2004 Ocak Ayı;** Zehra Kulaksız Ö.O. Etibin'den Ümit Conger ve feda şehidimiz Galtetin Kos'tan adını alan Ölüm Orucu 10. Etap direnişe devam ediyordu. Oligarşi direnişe uyguladığı sansürle Ölüm Orucunu yok saymaya çalışıyordu. Ama sansürü uygulayan sadece oligarşi değildi. Direnişe yarı yolda bırakan oportünizmde direnişi gırmelikten geliyordu. Sansür uygulanıyordu. Direnişte olmamalarının gerekçelerini kendi kitlelerine dahi asıtlamıyordu.

Parik bir yandan kararlılıkla süren direnişimizi yazar. Ken, diğer yandan düşmanın kalleşliğini ve dost bildiklerimizin direnişe sirtını döndüğünü kaydediyordu. Partimizin öngörüsüyle; yeniden sabırlı olmayı öğrendik. Umudumuzun büyüklüğünü bir kez daha gördük, gösterdik.

→ **2005 Ocak Ayı;** AB- ABD emperyalizmin imha saldırılarına karşısında savaşın feda üzerinde büyüyeceğini anlattık. Çıkarılan yeni yasalarla - oligarşinin saldırılarının ardıcagını anlatmaya çalıştık. Savaşın işeride dışarıda büyüyeceğini, feda'nın işerisiyle dinlendirilemeyeceğini anlattık. Fedanın kulluqlara sığdırılmayacağını gösterdik.

Burjuva Demokrasisi ve AB Süreci Bugün Neden Burjuva Demokrasisi Olmaz

AB'ye giriş süreciyle birlikte belli kesimlerin dilinden "Demokrasî" ve "Demokratikleşiyoruz" kelimeleri dökmezd oldu. Kimine göre AB kur-
tuluş umuduydu. Her derdin acağıdır. Türkiye AB'ye üye dursun
tüm sorunları aşılayacaktır. —

AB kimilerine göre AŞ demekti, kimilerine göre İŞ, kimilerine göre
rede daha fazla özgürlük ve demokrasiydi.

AB'ye girerek ilkince hak olarak, insan haklarına uyulacak,
ülkeye demokrasî gelecekti.

Demokrasî her kesimin talebidir. Bu nedenle bir uolu insan u-
mut bağladı, bu vaatlere. Ama bir deyinimler tüm bu söyleyen-
lerin yalan olduğunu anlattık. AB'ye girmenin ülkemize demokrasî
getirmeyeceği gibi ülkemizin daha fazla sömürge aulacağını söyledik.
Bu gün tüm bu "demokrasî" demagogisinin karşısında bir ülkemizde
burjuva demokrasîsinin varlığından bile söz edilemez dayozuz.

Neden böyle bir tepitimiz var?

AB üyesi emperyalistler yeni sömürge hallıları sol mu seviryorlar,
demokrasîye mi tutkunsunlar? Ve bir tüm bunların karşısında neden
burjuva demokrasîsi bile damaz, dayozuz.

Hep birlikte bunu ele alalım. Öncelikle demokrasînin tanımını ya-
parak başlayalım. Nedir demokrasî? "Tüm vatandaşların aynı
gözetmelisizim yönetime katıldığı, tüm vatandaşların yönetime ka-
tılmasının amacı olarak, parlamento baste olmak üzere veritir lu-
rumların olduğu yönetim biçimidir." Kısa tanımıyla hallün kendi
kendisi yönettiği yönetim biçimidir. Hepimizin bildiği bir tanım dır bu-
peli burjuva demokrasîsi nedir ve nasıl ortaya ulmiştir?

Burjuva demokrasîsi, kapitalizmin serbest rekabetçi döne-
minde yani tikel önesi dönemde ortaya ulmiştir. Ve bu dönem bur-
juvazim ileri dönemidir.

Nasıl mı?

Bu dönem bir yanda feodal düzen öte yanda da ticaret yapan,
meta üreten burjuvazi, yani gelişen kapitalizm vardır. Burjuvazim
ürettiklerini satması ve daha uolu işi uallştırıp daha uolu üre-
mesi için köylülerin öpürleşmesine ihtiyacı vardır. Bu uolitada es-
ki sistemle yani feodal düzenle yeni düzen, yeni gelişmeye
başlayan kapitalizm uatılmaya başlar.

Esli üretim ilişkileri gelişmekte olan yeni üretim ilişkilerinin önünde engeldir. Esli düzeni korumak isteyen feodal sınıflar gerici kurum ve ideolojileri savunurken, yeni düzeni temsil eden burjuvazi ilerici rol üstlenir. Feodalizmi yıkmak isteyen burjuvazi kendi ideolojisi de üretir. "Özgürlük", "Eşitlik", "Kardeşlik" sloganıyla ezilen halkları arkasına alır. Böylece kapitalizmin geliştiği ülkelerde burjuvazinin önderliğinde feodal sınıflara karşı pek çok iç savaş çıkarılır.

Yeni ülke de feodal düzen bu savaşlar sonunda zora dayalı olarak yıkılır. Burjuvazi iktidarı ele geçirir. Bu dönem burjuva demokratik devrimlerin olduğu dönemdir. Tam bu aralıklardır 1600'ler - 1700'ler yıllarında çıkarılır. 1800'lere kadar devam eder. Emperyalizm aşamasına gelinceye kadar yani 1830'lu yıllara kadar burjuvazi ilerici dir. Dönem burjuva demokratik devrimlerin yapıldığı dönemdir. Ancak bu dönemle de sorunlar aşılabildiğine şüphe yoktur. 18-20 saate varan çalışma koşullarında, sağlıksız, kraker pürcesi olmadan köle gibi çalıştırılmışlardır. Herkes den yeni esli üretim biçimini yitiren yeni bir üretim biçimine geçmesidir.

Burjuvazi, feodalizmi yıkmak aşamasında, özgürlük, eşitlik, kardeşlik sloganını kullanır. Bu sloganlar feodal egemenlere karşı mücadelesinde halkı arkasına almıştır. Ancak iktidarı ele geçirdikten sonra bu sefer egemen sınıf olarak kendisi zulüm uygulamaya başlamıştır. Yani ileri yürüdü, myakandı burjuvazi. Burjuva demokratik devrimin özü de budur, yani demokrasî, demokratik haklar burjuvazi için vardır. Halk yine ezilen, sömürülen durumundadır. Onların elde ettiği tek hak toprağa bağımsızlıktan kurtulmalarıdır!

Burjuvazinin ilerici konumu, ilerici ya da gericiğin olursu, burjuvazi ile proleterya arasındaki ilişkilerde ki eşitlik ya da sömürünün az veya çok olması değildir. Bu sefalet, yoksulluk, yığın sömürü ortamına rağmen burjuvazi üretici güçleri geliştiren durumundadır. Ve burjuvazi ilerici rolünü de buradan alır.

Özellikle feodal düzeni dönemde burjuva demokrasisi uygulanmaktaydı. Ancak fevellerin ortaya çıkmasıyla birlikte burjuva sınıfı içinde feveller burjuvazinin, mali oligarşinin diktatörlüğü ile birlikte herşey, ekonomide, siyasette bunların talepleri, çıkarları doğrultusunda belirlenir oldu. Feveller burjuvazi içinde kalan burjuvazi için bile demokrasi ortadan kalktı. Dolayısıyla burjuvazi politikte anlamda da siyaset olarakta geriletti.

Böyle burjuva demokrasisinin ortaya çıkışı böyledir. Bu durumda şu soru karşımıza çıkmaktadır. Bizim ülke de burjuva demokrasisi olabilir mi? Burjuva demokrasisiyle mi faşizmle mi yönetiliyoruz?

Aslında çokta dem faşizme gitmeye gerek yok. 1950'lerden önce "tek parti" döneminde zaten sistemin demokrasi olduğunu idda eden pek çoktu. "Demokrasi" olduğu iddiası "çok partili rejime geçiş" ile birlikte başladı. Ne var ki çok partili rejim de de burjuva demokrasisinin krizsel kurum ve kurallarının bir güvencesi olmamış "demokrasi"nin vazgeçilmez araçları olan par-

İster kapatılabilmis, ister açılabilmiştir.

İmdi bu yarıdıklarımları düşünerek ülkemizin siyasi sistemine bakalım. Ülkemizde hakim üretim biçimi kapitalizmdir. Ancak ülkemizdeki kapitalizm kendi iç dinamiğiyle gelişmediği için uyarılı geliştirilmiştir. Burjuvazi, özel olarak devlet eliyle yaratılmıştır. Ancak özel olarak burjuvazi sınıfı tek başına iktidarı alma gücünden yoksundur. Bu nedenle de ülkedeki toprak ağaları, tefeciler, tüccarlar zorunlu iktidar yapmalı durumunda kalmıştır. İktidarın paylaşıldığı, oluşan bu yarıya oligarşi diyoruz.

Bu anlamda ülkemizde burjuvazi diktatörlüğü değil - tek parti dönemi - kırıktı burjuvazi diktatörlüğü söz konusudur.

Tek parti döneminde güçlendirmeye çalışılan bu diktatörlük çok parti sürecinde yeni sömürgeci iktidarların gelişmesiyle, bir iktidar birikimlenmesine başlar. Ve oligarşi yeni sömürgeciğin saltanat partilerinin alın. Hallen sömürgeciye dayatılınca, sömürgeleştirme sürecini uzatmak ve sömürüşünü güçlendirmek için "demokratik" oyununa soyunur.

Faki oligarşi diktatörlüğü nasıl sürdürür? Nasıl yönetir?

Bu konuda sözü malum uyanıklar birakıyoruz;

"Bizim gibi ülkelerde oligarşik yönetim, rahatlıkla iktidar ve emelini kısıtlamak demokratik halk ve özgürlüklerin olmadığı tam bir diktatörlük yönetimi ile ülkeyi yönetebilmektedir. Buna sömürgeci tipi faşizm de diyebiliriz. Bu yönetim ya klasik burjuvazi demokrasisi ile uzaktan ya kundan ilgisiz olmayan "temsilî demokrasi" ile itra edilir. "Giriş faşizm" ya da sandıklal demokraside iktidar edilmeyen avukata itra edilir. Ancak avukata iktidarı sürekli değildir. Genellikle iktidarı ucu kantuğu zaman kavrurduğu bir yöntemdir."

Emperyalist ülkelerdeki burjuvazi demokrasisi, demokrasinin bütünsel uygulamasıdır. Her sömürge ülkelerinde ise burjuvazi demokrasinin tüm kurum ve kuralları değil bazı bütünsel kurumları vardır. Demokrasinin oyununda bu bütünsel kurumlar üzerinden sürdürülür. Ancak burjuvazi iktidarı ucu kantuğu ve yönetimini burjuvazi demokrasisi ile sürdürmediği koşullarda faşizmi devreye sokar. Faşizmle birlikte burjuvazi demokrasisi rafa kaldırılır. Demokratik ve siyasi tüm hakları gıyap edilir.

Faşizm ilk olarak İtalya'da Mussolini ile iktidara geldi. 1938'de ise Almanya'da Hitler iktidarı faşist bir iktidardır. Fransa, İngiltere ve İspanya'da da değişik ölçülerde faşizm iktidara olmuştur. Bizim ülkemizde faşizm arapçadan yukarıya bir faşist hareket aracılığıyla değil yukarıdan arapçaya kurumsallaştırılmıştır.

Yukarıdan arapçaya kurumsallaştırılan faşizm kendine gücü birleştiğinde parlamenter sistemi kaldırır. Kurum demokratik halk ve özgürlükleri tanıır. Ancak haluk mücadelesinin geliştirilmesi ve tekliflerin devam ederek büyüdüğü, engel olmadığı durumlarda parlamento da demokratik halklarda bir pecece ortadan kaldırılabilir. Burjuvazi demokrasisi ile bizim ülkemizdeki temsilî demokrasi arasında en bariz farklılıklardan biri budur.

Bu yönle de bizim ülkemizde burjuvazi anlamda dahi bir demokrasi mevcut değildir. Demokrasi yoktur, "demokratik" oyunu "uandır diyoruz. Hallen seçimlerde "yönetime katılma hakkı göstermelik olmalıdır" diye değildir. Aslında seçimlere katılan hemen hemen tüm partiler emperyalizmin iktidarı - onayını almış partilerdir. Hallen oyuna iktidara gelen partiler --- Böyle bir olasılık, tehlike görüldüğünde

anında müdahale edilir. Yeni her parti emperyalizmin politikalarının uymak zorundadır. Burdan dolayı da ki halkın korku, korku, terör, zulüm, - her iktidarın değişmez yöntemidir.

AB'ye uyum ve üyelik süreci ülkemizdeki faşizmi yok edemesi mi?

Este, asıl mesele de, burada kadıyor: Ülkemiz faşizmle yönetiliyor. AB'ye üyelikle faşizmin tasfiye edileceğini düşünenler büyük bir hayal kırıklığı yaşayacaklar. AB emperyalistleri tüm herşey değiştirebilir. Bu yeni demokrasinin kendisinden bile vazgeçilebilir. AB'nin değişmez tek bir standardı vardır, o da tekelleşme ilkesidir. Este bunun dışında herşey değiştirebilir.

Demokrasi, burjuva demokrasisi konusunda burjuvazi herşeyi ilkelidir. Esas olan burjuva diktatörlüğüdür. Diktatörlüğün de demokrasi bakımından ni yolda faşizm bakımından ni sınırdır. Tecebi tamamen koşullara bağlıdır. Bu anlamda AB emperyalistlerinin bizim gibi yeni-sömürge ülkelerde faşizmi tasfiye etme gibi bir politikası yoktur. Eger o ülkede sömürü faşizm de sınırdır ve bileceği AB'de faşizmin devamından yararlanır. Bu politika dışarı eudur, Bir demokrasi vitonu düşünün olmalıdır. Her halün müdahalesini deretimin altında tutarabilmelidir. Este AB o neşur der gelene böyle oluşturmaktadır. Bunun AB emperyalistlerinin kendi ülkelerinde yaratan örnekle balitipimizde ne kadar demokrasile olduğu karını görebiliriz. Bu durumda Kuzey İrlanda'dan bahsetmekle uygun olur. IRA'ya karşı eiddetli ve sert uygulamalar "Demir Leydi" Margaret Thatcher döneminde donik idetasma ulaşmıştır. Demir Leydi'nin dırduşu Bapı cezaevi sistemi. Almanya'nın RAF'lılara uyguladığından farklı değildir. Bu dönem yolları olarak 1980'le başlar. Ama IRA'lı tutukluların direnişi ve halkın mahkumlara sahip olmaması bu gün Kuzey İrlanda'da terör hâlinde durmaktadır. Ya da sadece Fransa'da 2000 yılında terör hücrelerinde 125 kişi intihar etmiştir. İtem bizim gibi yeni sömürge ülkelerinde hem de kendi ülkelerindeki örnekle AB'den gelecek demokrasi ortadadır.

AB emperyalistlerinin getireceği demokrasi demokrasilerle bugünden başka birşey değildir.

24 OCAK KARARLARI

24 Ocak kararları 1980'de emperyalizmin direktifiyle, işbirlikçi oligarsların kararıyla Meclise gelir ve kabul edilir. Amaç, emperyalizmin Sömürü Programının yeni-sömürge ülkelere uygulanmasıdır. Ekonomide alınan bu kararlar ülkemiz tarihine 24 Ocak kararları olarak geçse de emperyalizmin dünya halklarına dönük teslim alma politikasının bir parçasıdır. Ve sırası altüst oluşturma, darbelerle, baskı, şiddet ve kullam yoluyla halklara dayatılmıştır.

Bu süreci anlatmak için öncelikle bu saldırıyı yaratan koşullara bakmak gerekir.

Dünya da;

Emperyalist tekeller II. payların savaşıyla birlikte ekonomide büyük bir 'otılım' yapar. Japonya ekonomisi tekeller burjuvaziyi palazlandırmış, kârını büyümüştür. Ancak 1945'te başlayan bu rahatlamaya 1970'lerde defismeye başlar. Artık büyüme Japonya dönemindeki kadar hızlı değildir ve yavaşlama emperyalizmin boğulmaz krizleriyle sonuçlanacaktır. Bunu öngören emperyalizm II. payların savaşı sonuçlarından çıkarıp, yeni-sömürgecilik projesini hızlandırır.

Sömürsünü artırmak, yeni sömürü pazarları bulmak için harekete geçer. Türkiye gibi ülkelere Sömürüyü derinleştirmek için özelleştirmelere gider.

Bunun dışında kalan sosyalist. ülkelere ekonomik ilişkiler kurarak bu ülkelere kendi pazarı haline dönüştürmeyi hedefler. Bu konuda atılımı yapan, İngiltere'de Thatcher, ABD'de Reagan'dır. Böylece yeni emperyalist politikalar uygulamaya konur. Ancak kısa süre sonra dünya sömürge ülkeler bu programın sonuçlarıyla yüzleşir. Emperyalizmin verdiği borçlar ve uyguladıkları ekonomi politikaları sömürge ülkeleri krize sürükler. Borç alımı hızlanır. Borç borçla ödeme halkın durumunu ağırlaştırır ve yıkıma sürükler. Bu nedenle başlayan isyanlarla sömürge ülkeleri yönetmekte zorlanır. Halk isyanlarına karşı darbeler, cuntalar, askerî müdahaleler yapılır...

Örneğin, emperyalizm Latin Amerikan ülkelerinde işbirlikçi iktidarları başa getirerek güçlendirmeye çalışır. Özellikle Latin Amerika ve Afrika'da ord ve orda darbeler gerçekleştirir. Emperyalizm kendi krizini aşmak için sömürge ülkelerde krize sürükler. Türkiye bu süreçte katılan ilk ülkelerden oldu denebilir.

Ülkemizde ise;

1948'de IMF ile yapılan anlaşma bir anlamda oligarsların yolunu açmıştır. 1962 Anayasasında özel girişimcilik özendirilmiş. 70'lerde emperyalizmin Sömürü planları oligarsiyi de harekete geçirmiştir.

hızlandırmıştır.

60'lar da dünyada ve ülkemizde emperyalizme karşı yükselen

len mücadele, emperyalist politikaların uygulanmasının önünde engeldir. 77 müdahaleleriyle (12 mart) oligarşi, muhalefetin yok etmeye çalışır, ancak başarısız. Yönetemediği için krize girer. Bu yıllarda halk sokaklara dökülmüştür. İsci grevleri, isci-memur eylemleri, yürüyüşler ve protestolarla her gün eylemler yapılmaktadır. Halk ve özgürlük mücadelesi halkın her kesimine yayılmış ve ciddi olarak iktidarı tehdit eder duruma gelmiştir.

78'de sıkıyönetimler ilan edilir, baskı ve şiddet artırılır. Ancak oligarşi gene başa çıkamaz. TUSİAD bu dönemde iktidardan Ecevit hükümetini istifaya zorlar. Ecevit'in ordudan Süleyman Demirel iktidara getirilir. Ancak muhalefetin sindirilmesi için ve Demirel 77 grev kararını rededer. Baskı, şiddet, grev yasalarına rağmen yükselen muhalefetin ve halkın olan baskı, cuntanın "Gülme Sinarı Brute" sözleriyle ifade eder...

Yıllarca "şaf-sal davası", "anarsiyi önlemek için" diye açıklanan 12 Eylül cuntası özünde 24 Ocak kararlarının uygulanması için yapılmıştır. Yıllar sonra bu perspektifi Kenan Evren "müdahale olmasaydı 24 Ocak kararları uygulanamazdı." sözleriyle iftihar eder.

12 Eylül cuntasıyla halka dayatılan program emekçilere karşı bir darbe vurulur. Devletin halka verdiği hizmet ve malların fiyatları olağanüstü artırılır. Halkın alın poru döler. Grev hakkı tamamen yasaklanır. Böylece hükümeti çok yoran (!) grev erteleme meselesi de halledilmiş olur. Sendikalar, dernekler kapatılır. Devrimci-demokrat, muhalif olan tüm kesimler istenmeden geçirilir, tutuklanır. Tüm ülke hapishaneye çevrilir.

Peki işbirlikçi oligarşinin uygulamaya sokmak için yüzlerce insanı katlettiği, binlercesini istenince terzahından geçirdiği bu kararlar nelerdir?

24 Ocak Kararlarının İçeriği

24 Ocak kararları özünde iki temelde incedir. Buralardan ilki; Devletin köleleştirme, özelleştirmelerle ülkenin tüm zenginliklerini emperyalist tekelilere aktarmaktır. İkinci; Eğitim ve sağlık baskı olmak üzere, devletin zorunlu olarak karşıladığı hizmetlerin özelleştirilmesidir.

Ve 24 Ocak kararları uygulamaya konur.

Cuntadan sonra 1984 seçimlerinde Turgut Özal iktidara getirilir. Özal dönemi özelleştirme saldırısının ağıttan propogandasının yapıldığı bir dönemdir. Özal, cunta öncesi ABD'ye Özal davak sağırlmış ve emperyalizme programı uygulamaya teminatını vermiştir. "Ben Zenginim Severim" diyen Özal özelleştirme politikasının sadece uygulayıcısı değil, aynı zamanda yasad- yasad olmayan yollarla sergunun ve talanın propogandistidir. "Kara düşünce" propogandisi, Özal'la aittir. Giller bel Özal politikalarının devamcisidir. ve eller döneminde alınan 5 Nisan kararları 24 Ocak kararlarının devamı niteliğindedir.

97-98-99 yıllarında özelleştirme hızlanmış, emekçilere, halka karşı saldırı artmıştır. IMF'yle yapılan stand-by anlaşmaları Tohtam yansı, Sosyal Güvenlik Reformu bunlardan bazılarıdır.

Özelleştirmelerin hızlandırılması ve 1991 Ekimlerinde sonucu halkın muhalefeti yükseldi. 97'de Susurluğa karşı siren eylemleri,

Özelleştirme karşıtı eylemler ve 28 Şubat'ta karşı büyük muhalefet halkın tepkisini büyütti. Özellikle 99 yılı özelleştirmelerin kritik bir yıldır 99'da yüzbinlerce kişi istenilen oligarşiye fırsatı vermesini fırsat bilerek özelleştirme kararlarını sessiz sedasız meclisten geçirdi. ve 26 Eylül 99'da halka pözdafiye etmek, yükselen muhalefeti yok etmek için oligarşi Ulucanlar Hapishanesinde ciddi bir kullama girişti. 26 Eylül akşamı dönemin başbakanı Bülent Ecevit ABD'ye demokrasiye potansiyeli giderken, gazetecilerin Ulucanlar Hapishanesindeki hareketliliğe dair sorusuna "görevi yapıyor" diyerek cevap verdi. 26 Eylül gecesi Ulucanlar Hapishanesinde 10 devrimci vahiye katledildi. katliamın amacı halkın sindirilmesi idi. Aynı zamanda tecrit politikasının ilk adımı da Ulucanlar katliamıyla oldu.

19 Aralık 2000'de devrimcilerle dönük imha politikasına girildi. 19 Aralık gecesi Ülkede 20 hapishaneye aynı anda gidererek katliama sayındı. 2001 yılında ise 1980'li oratoride bir kriz yaşandı. Bu dönemde IMF'nin 17. uyum paketi uygulanıyordu. Krizin nedeni IMF programının uygulanması için, iktidarda bulunan Ecevit krizin nedenini, IMF kararlarına uymamak olarak açıklıyordu. Ecevit 12 Eylül'de dersin riyakarıydı. 79'da kendine iktidar kılıbını kaybetmenin taktiği 2001'de kullanmaya başladı. ve 99'da Ulucanları, 19 Aralık'ta 20 Hapishaneye dönük katliamıyla kendin kanıtladı. Cuntayı, aşan baskı, istikrar ve katliamlar yapıldı. Emperyalizmin ve oligarşinin refahı için devrimciler katledildi, halk terimalemaya çalışıldı.

Ancak 25 yıl geçti. ve 25 yılda oligarşi emperyalizme olan bağımlılığını her geçen gün artırarak halkı yokselluğu, sömürüye ve acılığı dayattı.

Bu gün oligarşi IMF'nin 19. uyum paketini uyguluyor, ve ciddi bir krizle 10 milyar doları aşmış dış borç tehdidiyle karşı karşıyadır. Cari açık devrerek halkın "yastık altı" altı paralarına göz dikilmiş durumdadır. 19. uyum paketinde ise emperyalizmin ve oligarşinin geleceğini, kamu yönetimi temel kanun, sosyal güvencilerle dönsün, ssk hastahanelerinin devri, köy hizmetleri ve arsa alışı gibi kurumların özelleştirilerek kapatılması söz konusudur. Halka dönük saldırıya bayut daha da artırılmıştır. 19 Aralık operasyonunun ardından 2004 yılına dek geçen süreçte halka dönük tecrit daha da kolaylaştırılarak sürdürüldü. 2001'te ise ekonomik saldırılarla beraber devletin yapısını defistirmeye dönük;

MGK'nın Siyasetleştirilmesinden DGM'lerin kaldırılmasına, AB'ye uyum adı altında, devletin üst yapısında defistikliklerle alınan kararlar tamamlanmaya çalışılmaktadır.

11 Eylül saldırısının ardından emperyalizmin dünya halklarına dönük saldırıda pervasızlaşmıştır. İbrikçileri ise bundan şüphe olarak halklara saldırmaktadır. Ancak dünya halklarının direnişle cevabını almaktadır.

24 Ocak kararlarının uygulanması için yapılan Cunta
Cevabını 84 ölüm orucu dinlenişimizle almıştır. Cuntanın 45
milyon halkı teslim alınamayacağını öngörümüz yol gösterici
olmuştur. Dinleniş kültürümüz, katısma geleneğimiz ve bu
gün Fedai geleneğimizle saldırıların önüne asılmaz ba-
rikatlar kurduk - kuracağız.

Emperyalizmin teslim olma politikası Afganistan'da,
Irak'ta, Filistin'de ve ülkemizde ayrı gelenekle başarılmak-
tadır. 11 Eylül Sonrası ABD'nin imparatorluğu ile devlet rü-
dordopu saldırılar dünya halklarının ötekörne büyütme-
tür. Tüm bu saldırılar karşısında direnecek, savunacak ko-
nacağız. Biz kazanacağız. Dünya halkları kazanacak.

Dünyada ve Ülkemizde
DİRENİŞ TARİHİ

"Vatan
ya da
Ölüm!"

PATRIO O MUERTE !

Rüyalarını gerçeğe dönüştüren bir halk ve

KÜBA DEVRİMİ

"Hukukî amaçlar her zaman yazgıya sahiptir. Bizim ideallerimiz, amaçlarımız, düşüncemizin tüm bizi uyardı. Başarılarına rağmen yazgıya tır- Biz alternatifimizi çok emelleri seçtik ve sosyalizm ya da ölüm değerinde or- taya koyduk. Onların değerlerine dönüp bakmayan kadınlar ve erkekler, ger- çek birer kahramanlardır..." (Fidel Castro)

Küba devrimi Önderi ve devrimin yazgıya abidesi Fidel Castro bu sözleriyle bir kez daha Küba halkının sesi olmuş ve kararlılıklarını ortaya koymuştur.

52 yıl önce 26 Temmuz 1953'te Fidel Castro önderliğinde 120 devrimci Manco de Askeri Kışlası'na baskın yapar. Bu aynı zamanda Batıda Diktatörlüğe karşı silahlı mücadelesinde başlangıcı oldu. Fidel Komu- tasındaki gerillaların kışla baskını, askeri olarak tam başarıya ulaşamaz. Bir çok gerilla şehit olurken işlerinde Fidel'inde bulunduğu bir grup gerilla tutuklu düşer. Ancak Kübalı Devrimciler Manco de Kışlası baskını ile devrim bayrağını bir daha yere düşürmeksizin yükseltmişlerdir.

Şimdi gelin hep birlikte Küba Devrim tarihinde bir ge- zinti yapalım ve tarihin dosyasını açalım.

Küba Devrim Tarihi

Küba halkı 1959 yılının ilk gününü devrimin kuruluşu- la karşılamakla kalmadı. 1 Ocak 1959 Küba devrimi Latin Amerika'nın sömürgelerindeki ve dünyanın etilen yoksul halklarının kurtuluş mü- cadesini de ateşledi.

Yoksulların, Kübalı Komünistlerin önderliğindeki savaşının Kökle- ri 1880'li yıllarının sonuna, Jose Martí önderliğindeki kurtuluş sa- vasına dayanır. Önce İspanya, sonra Amerikan işgaline karşı etilen savaş tohumları Fidel Önderliğindeki devrim mücadelesinde boğurmış isyanlarda dökülen kanla harmanlanmış bir topraktı. 1930'larda birlikte gelen işçi, köylü ve gençlik hareketleri işçi devrimin toplumsal tabanını oluşturur.

1950'lere gelindiğinde, ada, Amerikalı tetellerin, fuhuşun, kumarın bir össü haline gelmiştir.

Moncado Kiplası'na baskını Küba'da silahlı devrimin başlangıcı olarak Batista diktatörlüğünden kurtarmak için ilk kurtuluş olmuştur.

26 Temmuz 1953'te Fidel Castro önderliğinde gerçekleştirilen ve 122 derrimaden koğuşun şehit olduğu, esir düşenlerin katledildiği Moncado askeri kışlasına baskın askeri olarak başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Ancak Batista diktatörlüğüne karşı "silahlı mücadelenin de başlangıcı olur.

İşte Küba devrimine önderlik eden 26 Temmuz Hareketi adını bu baskından alır.

Bu süreçte Küba'da Yusufl Komünist Partisinden ilerici sendikalar, gençlik örgütlerinden ulusal kurtuluşu savunan çeşitli örgütlenmelere kadar geniş bir toplumsal muhalefet vardır. Batista'nın, Amerika'nın işbirliği olduğu artık halkın gözünde tepkir almış tepkileri gelişmeye başlamıştır. Ve ilk örgütlü tepkiler gençlik içerisinde gelir.

Hukuk fakültesi öğrencisi Castro bu dönemde öğrenci gençlik içinde en dirençli gruplardan olan "Ortodoks Gençlik" ismindeki dirençli gençlikleri etrafına toplamaya başlamıştır. Kendilerini "Hareket" (Mavimienta) olarak adlandıran bir grup Moncado Kışlası'na baskını gerçekleştiren gerillaların da içinde olacaktır. "Hareket" in baskına kadarki faaliyetleri arasında "suslucu" ismiyle illegal bir gazetenin yayınlaması, gençlik önderlerinden Chibas'ın ölüm yıldönümünde isyan çağrısını güçlendirmeye çalışan bildiriler, İspanyollar tarafından öldürülen 8 öğrencinin anısına düzenlenen gösteriler, Jose Marti'nin 100. doğum yıldönümü için yürüyüşler sayılabilir.

Mavimienta'ya giderek katılımlar artmaya başlamıştır ve bir süre sonra illegal hareket halinde örgütlenmeye başlarlar. Moncado Kışlası baskını da bu süreçte planlanır. Yer olarak Oriente eyaletinin seçilmesi ise bu bölgenin İspanya'ya karşı bağımsızlık savaşından bu yana adınan isyana sızdıklarıdır. Ve sonraki yıllarda da Oriente eyalete gerilla hareketinin merkezi olmuştur.

Mavimienta'nın yanında bu yıllarda diğer bir güç ise geleneksel Komünist Partisidir. (PSP)

PSP 1952'deki Batista darbesine karşı hiçbir şey yapmamış sonraki yıllarda da toplumsal muhalefet içinde olmamıştır. PSP, Moncado Kışlası baskını "darbeci, matracı ve umutsuz bir eylem" olarak kınar. Silahlı mücadeleye karşı çıkan PSP "barışçı yoldan değişimi" savunmakta ve sadece işçi sınıfı içinde de belli bir güç bulundurmaktadır.

PSP burjuvazinin muhalefetteli kanadıyla ittifak kurmuş demokratik devrimci ulusal kurtuluşu gerçekleştireceğini savunmuştur.

PSP Fidel önderliğindeki savaşın etkisiyle giderek tecrit olmuş, parti içindeki bir çok ileriye kübrada gerilla savaşına katılmıştır. Bu süreçte PSP'nin rolü, kitleleri pasyize etmek, devrimin siddetine karşı yatıştırıcı rol oynamaktadır.

26 Temmuz 1953'e gelindiğinde artık silahlı mücadelenin başlaması için "Hareket" karar alır ve 26 Temmuz 1953'te Fidel önderliğinde Moncado askeri kışlasına baskın düzenlenir. Baskın askeri açıdan başarıyla sonuçlanmasında artık devrim karşı konulara atılma başlamıştır.

Moncado Kışlası baskınına katılan ve sağ kurtulan Prigo baskının önemini "Büyük bir sosyal ve askeri eylemin devrim kurtuluşunun ifadesiydi, baskın" sözleriyle anlatıyor ve ekliyor "Moncado olması di diğer Amerikalı kardeşlerimiz gibi anı geçirdik".

Moncada Bastını; cüretin, bağımsızlık için savaşın ismi kendisi feda etmek onurlu örneklerden biridir. DHKE Enternasyonal'in 26 Temmuz yıldönümü nedeniyle yayınladığı açıklamada "Moncada feda ve cürettir. Feda ve cüret devrimdir. Devrim umuttur. Umut yazıyor" demiştir.

Moncada Bastını: sıradan bir zayiatın sonuçlarını söz geçmeden ortaya çıkarmıştır. Bastın oligarşide büyük korkuya neden olmuştur. Yassaktar, komplolar, yılan propaganda, tutuklamalar yapılmıştı. Bastını katılanlardan sağ kalanların bir kısmı tutuklu diler. Fidel'de tutuklanmaları arasında. Fidel mahkeme salonunu devrimin töresine dönüştürüp ve Moncada manifestasının geniş kitlelere ulaştırılmasını sağlamıştır.

"Tarih Beni Beraat Ettişerecektir" başlıklı savunmanın mahkeme dışına çıkarılması, yayınlanması diktatörlük tarafından yasaklanırken, savunma kuu sürede kitleleştirilip Küba halkına ulaştırılır.

Castro zindanlarda ölüm, kendisi feda etmeyi söyle yolda ediyordu: "Ölüm dostlarım konusunda kendileri için yapadığım fikir beni teselli ediyor ve bu tutuklanmada benim için yapmaya devam edeceklerini bildiğimden, ölüm dâvanesini umursamıyorum".

(Sos. Kuvvetsiz Say 12)

Fidel'in savunması, devrim yolunun manifestosudur. Halka ve demokratik muhalefet güçlerinde büyük etki yaratır. Fidel 5 yıl tutuklu kaldıktan sonra 5 Mayıs 1955'te genel ay sonrası tahliye olur.

Tahliye sonrası, sürgündeki arkadaşlarını toplamak için Meksika'ya geçer. Burada devrimcilerle birlikte gerilla hareketi için eğitim örgütleri. Che'de vardı burada..

Küba'da da şehirlerde kılarda 26 Temmuz hareketinin yaygınlaştırılması için çalışmalar devam eder.

"Küba devrimi" sloganlarla uğraşmanın kime ne söylediğini öğrenmeye cabalamaksızın Küba halkının isteklerini her an göğüsüne alarak ilerledi ve birdenbire halka mutluluk getirdiğini (ya da bu mutluluğu gerçekleştirmek üzere olduğunu) ayrıca dost-düşman herkesin meraklı bakışlarının, tam kitanın umut dolu tekel krallarının son "yıkıcı" baskıların adanın üzerine gerilimini farkettiler. Bütün bunlar bugünden yola gersetteleştirilecek söyler değildir.

İzin veriyorsanız size genel devrimci düşünceyi nasıl doğduğu konusunda dinamik bir düşünce kavrayacak ve benzeri konularda başka halklara yayda süslü olacak olan kendi deneyiminden süsleyim. Gerakete bu günkü Küba devrimi, ayar den sonra bile danta Küba devrimine benzemez. Dibi su alan bir gemiyle Sierra Maestra'ya varmak için Meksika Körfezinin tehlikeli bölgelerini aşmak için denize atılan 82 genelle bugünkü Küba'nın temsilcileri arasında ki vakitlik yıllarla ölçülemez, en azından yirmidört saatlik günlerde altmış dakikalık saatlerle hesaplanmaz.

Küba hükümetinin bütün işleri, gar bakımından da, karekter bakımından da genelleştirme deneyimin olağanüstü üniversitesinde ve halka, onun ihtiyaçları ve sitemleriyle kıldıkları çok bağlar sayesinde olgunlaşmışlardı. Hepimizde günün birinde Küba topraklarının her hangi bir parçasına varmaya, bağrılar ve kühmanca eylemler ölümler ve gösteriler arasında

iktidarı almayı diktatör Batista'yı yurttan koymayı istemiştir. Tam danyanın en büyük sömürgeci gücünün desteğindeki katiller ordusunda denetlenen bir hükümeti yenmenin hiç de kolay olmadığını tarih bize öğretti.

Böylece tüm görüşlerimiz yavaş yavaş değişti. Biz kent çocukları, köylere onun bugimsizlik utegine ve dorustluğuna saygı duymayı öğrendik; yarıllardan beridir elinden koparılıp alınan toprağına duyduğu ölmü halklı bulmayı, dağların binlerce patikasında dolanarak edindiği deneyimine değer vermemi öğrendik.

Köylülerde birader, etinde taze tutan ve yanında kaç tane taze adam bulunursa bulursa birinin ötesine atıp etmeye hazır bir adamın değerini öğrendiler. Köylüler bize bilgeliklerini öğrettiler, bize onlara saygınlığımızı öğrettik. O gün bugündür, Kuba köylüleriyle Kuba direniş güçleri, bugün, Kuba Devrimci Hükümeti'nde beraberliğinde yek vücut almışlardır.

(Politik Yazılar Syf. 62)
CHE

gelişmeler yapmaktadır.

Tarihi takleri olan Direktoria düzen partilerinin gödümünden kurtulurak, üniversite öğrenci birliği temelinde yeniden canlandırılır. Jose Antonio Echeverria adındaki gençlik liderinin öncülüğünde Batista'ya karşı hem kitleler hem de silahlı eylemler gidererek ortar. Hatta başkılık surayına saldırı düzenleyerek cörete ulaşır. Başkında hareketin lideri Echeverria yaşamını yitirmesi gençliğin devrim saflarına katilimini hızlandırır.

26 Temmuz hareketi 12 huziran 1957'de devrimin manyestosu sayılan Sierra Maestra Manyestosu yayılır. Manyesta diktatörlöge karşı güçlerin birleştirilmesi, geçici hükümet oluşturulması, gerilla hareketi ile ortak bir devrimci cephenin oluşturulması gibi temel noktaları içermektedir. 1957 sonlarına gelindiğinde, gerilla hareketi Sierra Maestra

Cephe örgütlenmenin anlayışı ve doğru ittifaklar politikası ile 26 Temmuz Hareketi etrafında bir çok devrimci örgüt toplanır.

Sierra Maestra'da Tutulan Ateş

Hatırlıkların meşika'da toplanan Fidel ve yoldaşları 2 Aralık 1956'da Granma teknesi ile Kuba'ya çıkarılır. Doha adaya adimlarını basar basmaz Batista'nın askerleri ile çatırma başlar. Bu çatırmalar sonunda 82 devrimciden 12'si sağ kalır.

12 gerilla Maestra dağlarına çıkar. Ellende sadece 3 taze vardır... Bölgedeki köylüler içinde sordalen çatırmalarla, kısa sürede örgütlenirler ve Oriente'nin tamamını devrim hareketin kontrolüne girer. Propaganda faaliyetlerinin önemli bir bölümü gerilla radyosu ile yapılır.

Diğer yandan kentlerde yayılmaya başlayan muhalfet hareketleri ile illitiler geliştirme, devrim saflarında birleştirme çalışmalarında sordarlar. Bu dönemde özellikle üniversite öğrenci hareketi ile illitiler geliştirme, devrim saflarında birleştirme çalışmalarında sordarlar. Bu dönemde özellikle üniversite öğrenci hareketi içinde ciddi

devindeki b lgelere yayılmaya b kler.

Kuba topraklarında gerilla hareketi geli irken Miami de muhaliflerin toplantısı olur. (reform partiler, sendika ve s renci  rg tleri a ırlıklı) ve hareketin tenz anti-emperyalizm eksenine gelmedi i te- zinden hareketle, diktat rl kle ora  atım noktasında bir uyarı mektubu  atur ortaya. Mektuba 26 Temmuz hareketini teminen bir grupta imza atıptır. Fidel bu mektubu imzalamayı  eder ve cevap  ek- rak muhaliflerin uyarılarına a ık tavrı, kimi gruplarında Batuta'yı dev-  ime bahanesiyle yeni bir "cunta"    tlenme gibi yakla ımları me um edi- lir. B yle bir durumda, 26 Temmuz hareketinin gerilla sava ını kesinti- siz olarak s rd recek ve genel grev  a ırısı yapacak kararl lıkla vurgulanır.

Bir yandan ideolojik m cadele kararl lıkla s rd r lirken,  te yan- dan ittihatlar politikasında da b y k bir istiklak sergilenir. 20 Temmuz 1958'de di er muhalif  rg tleriyle ile Caracan paketi imzalanır. Bu metin, diktat rlu un silahlı halk ayaklanması ile genel grevle de animesinin ge- ri sıra, devrim h k metinin  a ır programını  erir. B y nlerde Batuta, gerillaya kar ı topyek an saldırıya gezer. Saldırının Batutanın yenil isiyle sonlanması, diktat rlu un  okunu h rl nd r r. Ancak 1958'de Ernesto Che Guevara l derli indeki gerilla birli inin Santa Clara kentini kuşatması, artık Batuta i in "yolun sonunu"  aret eder.   tekin bu zaferin ardından Ba- tista  nce ABD elaciliğine sonra da Columbia k ulasına sığınır. Havana ve di er kentlerde b y k kitle g sterileri b kler. Bir yandan bir  ok kent ardı ardına gerillanın eline ge erken  te yandan kitle hareketleri yayılır b y r.

 rd   indeki i yon diktat rlu a kar ı bir g ven daha olmasına y -  ur. General Eulacio Cantillo l derli indeki bu hareketin  as amacı bir h k met darbesiyle iktidar almak ve  okar-  ivil bir cunta de urturmak-  ur. General Fidel ile g r  p s rtlarını kabul etmesine ra men, h tla davranarak genel grev  a ırısı yapması ve k tlenin buna olumlu cevap, bu giri imi b y r r-  iler. Cantillo tecrit olur.

 onun temel sloganı "Devime  vet" H k met Darbesine Hayır" d r.

Che ve Camillo  nderli indeki gerilla b kentin  nemli noktalarını ele ge irir.   te ordunun n traliz e ederek taktikleri istiklak devr ne sokun Fidel, devrimin s y  zaferini de garanti altına alır. Che l derli indeki gerilla birli i- nin, Aralık 1958'i g sterdi inde Santa Clara kentini kuşatması diktat rlu un sonunun yakla ı ında g tergesi d r. Santa Clara zaferi devrim ordularının 10 Ocak g n  iktidarı ele ge irmenin  n n   er.

1961'e gelindi inde ise Kuba Devriminin sosyalist bir devime d n -  u u Fidel tarafından ilan edilir. Emperyalizm k r unda zafer  a atım y r y r-  e  erilir.

Batın emperyalist k st meye sayısız pr vatiz yon  mborgoya kar ı dev-  imci hareketle ve kendisine "Sol" de ip de emperyal tlerin sa ında K bi-  e saldırılarına ra men  5 yıldır bu y r y r s r yor.

Ve  nderli inin etrafında b t nle en devrim yarattı ı de er-  ere s ti s ti a sarılan Kuba halkının her de anda cevap, aynı olur.

 
Ya Sosyalizm Ya   l m

Biz Kazanacağız

Küba Devrimi 1960'lardan Gönümüne Örnek Olmaya Devam Ediyor...

1960'larda Küba devrimi sadece kendi toprakları içinde yeni bir aşkın başlangıcı değil aynı zamanda tüm dünyanın ezilen halklarının, emperyalizme ve sömürme karşı savaşta zafere meydan olduğunu göstermiş halkların umudunu güçlendirmiştir. Ve bir çok ülkede başlayan Halk Kurtuluş mücadelelerinin ateşleyici gücü olmuştur.

Bugünde Küba'da dalgalanan Sosyalizm bayrağı emperyalizmin korkulu düşüdür. Küba küçük bir adadır ancak emperyalizmi sadece bir inanç ve kararlılıkla ayakta tutmaktadır.

Bütün ezilen halkların ilerici güçlerin yüreği Küba ile birlikte atıyor.

Sosyalist bloğun ortadan kalkması sırasında Küba'ya ABD emperyalizminin uyguladığı ambargo daha da artıyor. Kübanın sosyalist olan ekonomik ilkeliklerden yoksun kılınması

devrimi bağışlatmalarını düşürür. Küba Devrimindeki bu teskin olmadı. Küba'da herkeş hergün devrimin koca günü kaldığını hesaplıyordu. Sosyalist bloğun çökmesinden beri SSCB'nin dağılmasından bile önce, dünya hergün Küba devrimine yakolduğu habarini bekliyordu. ABD'nin yanboşındaki bu kadar küçük bir ülkenin nasıl dayanabildiğine şaşıyorlardı. Ne yapacaktık? Peslim mi olacaktık? Onların istediği zaten kayıtsız şartsız teslim olmak, ideallerimizin den vazgeçmekti. Peslim olmazdık. İtkelerimizden vazgeçemedik."

(Fidel Castro)

İtkelerinden, inanandan vazgeçmedi. Küba ve teslim olmadı. Devrimin kararlılarından vazgeçmenin onurundan, bağımsızlığından, özgürlüğünden vazgeçmek olduğunu biliyordu. Bunu asla unutmadı, Küba halkı...

Küba devrimindeki en büyük başarı kurtuluş Devrimin halka mal olması ve halka bütünleşmesiydi.

Bugünün dünyasında Küba devriminin anlamını ıyır aşımlemek gerekiyor. Devrimin ideolojik, siyasi temellerinin yanında olan, emperyalizmin karşısında bir direniş Abideni

halklara ve devrimcilere moral olarken aynı zamanda da emperyalizm karşısında direnilebileceğinin, ayakta kalılabileceğinin somut, yaşayan bir örneği oluyor. Halklar Küba'ya bakarak kurtuluş nerede ve nasıl olacağını anlayabiliyorlar.

Patrio O Muerte!

Vatan Ya Da Ölüm!

"Küba ABD'nin bir sömürgeci olduğunu dönemdeki barbar barbarca ve insanlık dışı koşullara bir daha aile dönemeyecekti" (Küba Komünist Merkez Komitesi)

Rush yönetimi tarafından, sesim encasi "başarı" hayalleri ile artan saldırganlığının demagojisi yine "şaşırttırma" yalanı - Irak'ın nasıl şaşırttırıldığı orta dayken Amerikan emperyalizm bir daha gösterdi yalan ve demagojide ne kadar perveriz olduğunu.

Rush yaptırım kararlarını açıklarken atmadan "Küba'ya şaşırttırma gelmesi bekleyeceğiz, onu getirmek için çalışacağız" diyor.

Dünyanın her bir yerinde Küba dışında Komünist bir iktidarın ~~kurulması~~ kurulması karşısında, Küba direnen halklar için büyük bir moral gücü, Saygıların onuru ve örneğidir.

Halka hitaben konuşma yapan Küba Devlet Başkanı Fidel Castro, "AB'ye boyun eğmeyeceğiz" dedi. Olası bir saldırı durumunda Bush'un satılmalarından binlerce km uzakta olacağımı" dedi. Kübanın ilkelerinden vazgeçmeyeceğini sosyalizm ve adaya yönelik saldırıya karşı yarı binlerce asker, milyonlarca halkın direnmeye hazır olduğunu vurgulayan Fidel şu sözleriyle kararlılıklarını bir kez daha gösterdi.

"Bu gerizekalıların şuna inanmaları gerektir ki; Küba asla teslim olmayacak ve halkımız elindeki silahını indirmeyecektir."

Küba Devrimi
Fidel'e Şarkı

Haydi gidelim
Ateşli peygamberi sevginin
Gizli patitalardan utaralım
O yerli timsahı kurtmaya ısılla sevdğin

Haydi gidelim
Isyanlar ve Marslı yıldızlarla dolu
Cepheyle araglamayı başuna uğratarak
Zojere erimeyi feda ölümle bulamaya yemin edelim.

Duyulduğunda ilk ateş sesi ve uyandığında
Gülükler bakirelere yapayan bir parkinlikle
Orada yanıpırda, dön savapçılar olarak
Bulacak binizi

Sasıldığında sesin dört roğara doğru
Adalet, etmek özgürlük, tarım reformu
Orada yanıpırda aynı vurgularla
Bulacak binizi

Ve yerini bulduğunda bunca emeğin sonunda
Zulime karşı doğruluğun uğrapı
Orada yanı başında, misedelenin getirdikleri
Korurken bulacaktır binizi

Yaralı boğazı yaladığı gon canavar
Yurtsever bir mixraktır onu orada vuran
Orada yanıpırda gururlu yüreklenmişle
Bulacaktır binizi

Sonmaki bora bitirler bütün lüğümde
Razvettile kapatılmış yaldızlı bitler
Tek istediğim bir tüzet, mermiler ve bir siper
Basta hiçbir şey

Ve sayet engellese yolumuzu demer
Amerika tarihine geçen
Gerilloların kemiklerini örtmek için
Bir mendil isteriz kübalıların geyiklerinden
Basta hiçbir şey

Che Guevara

Bugünkü Küba'dan İzlenimler

- Küba'yı ziyaret edenlerin izlenimlerinden

(...)

İşkenden indigimizdeki yer Pl Capane ve Dupontlar gibi on 10 Amerikalı mağyacıların ve pure babaların bir dinem yasadıkları. Neredere turistlik yorimadın, Küba'da ilk nefes aldığım anda Fidel'in Che'nin vatanına ayak basmasının heyecanına kapıldık. İlk karşılaştığımız fotoğraflar devrimci önderlerin fotoğraflarıydı. Ve her yerde ABD'deki tutukluları olan 5 Küba'nın dev posteriydi. Havsalarından sıkıldıktan sonra emperyalist tüketim reklamlarının yerini dev sloganla panolarla karşılaştık. "Küba devrimi yoksullar tarafından yoksullar için yapılmış bir eser, Kazanacağız."

Kapamıza Küba ile karşılaştıranak Sosyalist Türkiye'ye canlandırmaya çalışıyoruz. Havana'ya gittik, ilk konuştüğümüz Kübalı otobüs şoförüne Umberto oldu. Yanına oturduk. Umberto sosyalist bir ülkede yaşamaktan ve Fidel'den gurur duyduğunu söyledi. Otobüsün yanısı Arap'dan gelmiş soğuk cıvık suratlı tiplerdi. Sosyalizme sevdalı olmadıkları belliydi. Umberto'ya Türkiye'ye mücadelemizi anlattık. Kibalar, o kitaplarda okudukları ralden dolayı Latin Amerika'da ve Afrika'da olup bitenlerden daha fazla haberdardılar. Küba'nın ekonomisinden, Venezuela ile ilişkilerine, sosyalist inşaatlardan Kübalı spekulatör bir çok kınudan konuştuk.

... Havana'dan sadece 2.5 gün kalacaktık. Önce eski Havana'ya gittik. Genel olarak evler ve yollar eski ABD'ye bakarak dev yörüngelerin yaptığı Malecon Bulvarı'na vardığımızda sahil boyunca eski Amerikalı mağyacıların, asaletların, muhterem evlerine bakarken yine Küba devletinin ambargo'dan kaynaklı bulaşık da bakım yapmadığını düşün-
dük. Ancak yine de bu eski bulaşık evlerinde, genlenden başka zenginliği olmayan mütevazı bir halkanın oturması, sosyalist Küba'yı anlatıyordu. Ve emperyalistlere ve işbirlikçilere karşı direnen Küba'nın neşeli ve sergeli bir meydan oluyordu.

Gördüğümüz bir lokanta son derece sade bir mekan. Garsonlarla neredeyse bütün burun burunayız. İletişimdeki rahatlığa çok yakın olduk. Menüde bütün evlerin kapıları asıktı. İstediklerimiz evlere girebiliyorduk. Sohbet ortamı sabuk oluyordu. Bir söcukle konuşabiliyoruz. Emperyalist ülkelerdeki insan ilişkileri aklımıza geliyor. Ben ciltliğin, kuykuculuğun, korkaklığın, huzursuzluğun nasıl görücü olduğunu daha iyi anlıyoruz. Küba'da bu tür zihinsel hastalıklara yer yok. İnsanlar son derece cana yakın, konuştuk ve müşirperberler. Havana'da gezerten bir devrim savunma komitesi anından gezip merakla beklediğimiz işin üzerindeki saaat gariller hemen bir işerige alıyor. Duvarda asılmış olan fotoğrafları anlattılar.

Ertesi gün Küba devrim devrimini, Devrim meydanını ve José Martí anidini ziyaret ettik. Gramsci tebrasını görmek için lade-geçillatın bir fraktörden yapıtları bir arihli taaruz sarıap aracını görmek, Fidel'in Domozlar karpesinde kullandığı tank, görmek devrim günlerinin coşkusuyla yaratıyor bulaşık da-

Beğenilen zehirleyen reklamlar yerine duvardaki devrim sloganları, halka yönelik enerji kullanımında tutumluluğa ilişkin politikalar, uygarlık, ABD emperyalizmiyle dalga geçen, emperyalizmi azaltan sloganları sosyalist eğitim ve kültürün bir parçası olup bittir en çok etkileyen oldu.

Havananın meydanlarında hava serinlemeye başladığında belli bir seste genç, gençler, ev kadını, emekli, herkes spor yapıyor. Her tarafta bir münir grubu var. Salsa dans okulları, operacılar, tiyatrocular var. Salsa, rumba gibi dansları saat edeler olarak kabalılar dans etmeye çok sevirler. Neredeyse herkes bir münir aleti kullanabiliyorlar. İlk güne sarpan, Kuba halkının içinde yaşadığı her toplulukta ragmen nepli ve gururlu bir halk olduğu.

Havana'dan sonra Varadero'dayız. Kaldığımız oteli Angola gezileri yapıyor. Otelin içinde fotoğraflar var. Ayrıca ABD teorisi münir anlatan panolar, yani her yerde eğitim var. Kuba TV'lerinin programlarının çoğu eğitim içerikli. Ne televizyonlar ne aptal reklamlar ve aptal Amerikan filmleri. Oturumlarda, sosyalist değerler kapitalist sinema ve tarihsel materyalizm gibi konular ele alınıyor. Pazarın Kuba için önemli. Ancak diğer yarı sosyalist Kuba'da çok yok tahriratlara ya da gelecek belalar barındırıyor. Sadece fiyat değil karamsarlığı da körükliyor. Bir emekçi sadece 8-10 dolar kazanıyor. Okulları, sağlık, konut, bedava olduğu için ve karneler ile alıp verip yapıldığı için bu maaş yeterli.

Otelimizde bir görevli hem doktor hem de bursada okuyor. Devrimin olduğunu öğrendiğinde oteldeki parti görevlisi ile tanıştırdı. Uzun boylu, zayıf, siyah, güler yüzlü bir arkadaş. Otel olarak ilgilidir.

4 kent kapsayan bir tura çıktık. Turu Raul Castro yönetimindeki silahlı devrimciler örgütler. Gölü doğrudan savunmaya ait. Cordenas, Calenfuegos, Trinidad'a ve son olarak Santa Clara'ya.

Trinidad en batımlı şehirlerden. Eskiden Amerika kıtasının en büyük köle pazarı buradaymış, girdi.

Che'lerin fethettiği Santa Clara'da her yerde onun adı var. Mazerisi bakımında olduğu için gıremeyim diye ismi oldu, ancak devrim günlerinden kahramanlıkları hep anıtlarla anılıyor burada.

Kuba devriminin hata tazelisini ve heyecanını koruduğunu gördük. Kuba halkı, göstergebildirimiz. Kadınlıkla, zayıflıklarla ve yaşlılarla karşılaşan tüm çocuklar ve gençlere rağmen sosyalist değerlere bağlı umutlu ve direngen bir halk. Devletine güveniyor ve devrimci enderlerini seviyor. Sosyalizmi biliyor. Belki Doğu Bloku ülkelerinden en önemli fark bu. Ülkesinin idaresine "Halk iktidarı" organında bulunan Devrim Savunma Komitesi her yerde yaşayan bir halk.

Öğreniyoruz Öğretiyoruz

EYLEM ÖRGÜTLEME ve SONUÇ ALMA

Evet arkadaşlar, bu ay ki konumuz eylem örgütlenme ve sonuç alma, örgütlü yaşamımıza boyunca, mücadele içinde yaptığımız her işte sonuç almak önemlidir. Sonuç alamadığımız işlerin mücadeleye katkısı tartışılmalıdır. Sonuç alınmış iş, başarılanmış iştir. Onun için bir işinizde başarılı olmak istiyorsak; o işi bastan sona kadar, en ince ayrıntısına kadar planlayıp sonuçlandırmalıyız. Biz her işimizi bir eylem gibi düşünmeliyiz. Ve eylem örgütlenme olarak düşündüğümüzde aklımıza sadece kitlesel mitingler, gösteriler gelmemeli.

Genel olarak düşündüğümüz demokratik alandaki mücadeleyi de, en küçük bir eylemi örgütlerken de, bir insanı örgütlerken de, birisine birşey anlatırken de aynı mantıkla hareket etmeliyiz. Yaptığımız büyük-küçük bütün işleri, bir eylem gibi düşünüp bu işlerden elde edeceğimiz sonuçların düşmana vurulan bir darbe, hedefimize bir adım daha yaklaşmak olarak düşünebiliriz.

Günlük yaşamımızda da buradan birçok işimizi bu şekilde düşünerek örgütlemeli ve yapmalıyız. Bu düşünceyi hayata geçirdiğimizde, işimizi yeterince sahiplenmek kolektifimizi hayata geçirdiğimizde daha güzel sonuçlar elde etmemiz kaçınılmaz olacaktır. Tabi ki işlerinizi yaparken karşınıza engeller çıkacaktır. Ama bunlar bizim yapacağımız işlerden alacağımız sonucu olumsuz etkilenemeli değil mi Selda?

Selda — Elbette etkilenemeli Hatice Abla. Mesela bizim burada düzenli çıkardığımız yayınlarımızı düşünelim. Bu yayınları hazırlarken epeyce sorunla boğuşuyoruz. Mantıdan kağıt-kalem getirmeyi tutun da, yarı yazmaya kadar birçok zorlukla karşılaşıyoruz. Geçen sayıyı iki gün geç çıkardık. Bunun nedeni üzerinden konuşalım isterseniz.

Meral — Aslında biz komisyon olarak zamanında toplanıp yarı konularını belirlenebildiğimiz için yazılarda doğal olarak geç yazıldı. Bu da gecikmeye neden oldu.

Hatice Abla — Peki sen yarı komisyonundan biri olarak bu duruma müdahale etmeyi düşündün mü? Yada müdahale ettim mi? Bu işin sorumluluğunu üstüne aldın mı? Yoksa nasıl olsa birileri benim yapacağımı yapar diye mi düşündün?

Meral — Doğrusu böyle bir çabam olmadı . Nasılsa diğer arkadaşlar hadi konuları belirleyelim v.s. derler diye bekledim . Sesimi çıkarmadım .

Hatice Abla — Evet arkadaşlar pratik üzerinden , Meral'in söylediğinden şunu çıkarabiliriz . Sorumluluk hissetmeme ve kolektivizmi eksikliği . Biz neden yaptığımız işleri komisyon kurarak yaparız . Bunun birçok nedeni vardır ama en temelinde yaptığımız işten daha iyi sonuç alabilmek , birbirimize yardımcı olmak , eksiklerimizi tamamlamak , başka işlerimizle yeterince zaman ayırabilmek için değil mi ?

Bir işe birden fazla kişi emek verirse o iş daha renkli olur ve daha güzel sonuçlar çıkar ortaya . İnsanlarında başka işler yapmak için zamanı ve enerjisi kalır . Kollektif olursak tek yönlülükten çıkabiliriz , diğer yollarımızı da geliştirmeye şansımız olur . Bir işi tek başımıza yapmak mı güçeldir , birkaç arkadaşla yapmak mı ? Yarı özcesi bir işi , eğleni yaparken o kollektif ruhunuzu yakalamak ve pratiğe geçirebilmeliyiz .

Sen ne diyorsun Selda ?

Selda — Meral'in söylediklerinin yanısıra zaten herşey birbirini etkiliyor . Bir iş aksayınca ve müdahale olmayınca bütün iş aksamış oluyor . Ama bu aksaklığın olması da yazacağımız , yararlanacağımız kaynakları pratik olarak çıkarmamız . Kaynaklarımız , kütüphaneler hemen hazırlanmayınca , yarı yazmayı da sonraya bırakıyoruz . Son dakikalara bırakıyoruz . Tabi ki bu da hen yazdığımız yazının niteliğini düşürüyor hen de böyle geçimlere yol açıyor .

Sevin — Bence sonucu etkileyen temel şeylerden biri de yazılan yazıları topladıktan sonra dergi çıkarma işini entelemanımız . Ben açıkçası diğer komisyondaki arkadaşların beni harekete geçirmesini bekledim .

Hatice Abla — Neden böyle düşündün ? Sen de bir komisyonda değilsin ? İşe başlamak ve başlattırmak aynı zamanda senin de görevin değil mi Sevin ?

Sevin — Evet benim de görevim ama işe ciddiyetle yaklaşmadığımda , bu iş benim işim diyerek sorumluluğu üzerine almadığımdan bu sonucun doğması kaçınılmaz birşey aslında . Eğer biz bu komisyonda üç kişiysek , üçümüzünde bu iş . Bizim işimiz , bu işi biz planlayıp yapacağız diye düşünmeliydik . Ama biz habiremiiz doğru düzgün bu işi sahiplenmedik . Hepimiz birbirimizden bekledik . Esasında burada şu yanımız ağırға çıkıyor . Her işin sorumluluğunu yeterince üzerimize almıyoruz . Herde komisyon içinde bir işbölümü yapmamız . Zaten bu kişi birbirine çok yakından bağlı konular . Yani sorumluluğu alsak zaten işbölümü de yaparız . İşbölümü yapsak en azından herkes kendi işini yapsa bile harekete geçmiş oluruz . Yani , eksikliğimiz bu iki noktada da görülüyor .

Yani sorun bizim komisyon olarak çalışma tarzımızda , işi örgütlenememizden , sahiplenmemizden kaynaklı diye düşünüyoruz .

Hatice Abla — Evet aslında doğru noktadan yakaladın Sevin . Sorun benim yaptığımız işe bakış açımızda . Onu işimiz olarak görebilmeniz . Hapishanede de olsak yaptığımız bütün işlerimizi bir eylen örgütler gibi ele almalıyız . Entelemedillğe , tembelliğe yer bırakmadan planlamalıyız . Doğacak olumlu ve olumsuz sonuçlar , bizim o işi sahiplenmemiz , kolektivizme hayata geçirebilmemizle göre değişecektir .

Dişarda 1 Mayıs'ları nasıl örgütleyorsak, illeğalde savayıcılarımız nasıl eğlen planları çıkarıp eğlenlerini yapıyorlarsa biz de o bilinçle yaklaşmalıyız bütün işlerimize. O bilinçle yaklaşsak sonuç alınıp yaptığımız işlerden ve bu sonuçlarımızı geliştirerek daha iyi neticelere de ulaşabiliriz.

Siz yayın kurulu olarak dergi çıkarma işini şu şekilde ele alırsanız başından beri ortaya çıkan ürün daha nitelikli ve güzel olacaktı ve işler aksanayacaktı da.

En başta konuları zamanında belirleyip hangi yazıyı kim yazacak kararlaştırıp hemen yazacak arkadaşlara vermeniz. Tabii sadece konuyu yazacak kişiye vermek yeterli değil. Ona yazılacağı kaynaklar v.s. önerip daha sonra aranızda kurulda belirlediğiniz birisi yazısının nasıl gittiğini denetlemeli. Bir sorun, anlaşılmayan kısımlar varsa bunları gidermeli. Sorunlara arında müdahale edebilmeli kurul. Yazılar yayın kuruluna geldikten sonra da birlikte okuyup değerlendirdikten sonra baskı için de paylaşım yapılmalıydı. Kimin hangi işi yapacağı, belirlendikten sonra belirlenen süre içinde en iyi biçimde herkes görevini yapabilmeli. Buradan şu anlaşılmalı. Derginin her işini yayın kurulundaki arkadaş yapacak... Hayır bu değil ana dergi ile ilgili konu belirlenmesinden baskı işine kadar olan bütün işleri kurul en ince ayrıntısına kadar organize edip düzenlenmeli. Bu iş bir eğlen ciddiyetle ele alınmalı. Bizim yaptığımız her işin, örgütlediğimiz her eğlenin bizi hedefimize götürdüğünün bilinciyle hareket etmeliyiz. Büyük-küçük iş hiç fark etmez. Yaptığımız işlerden aldığımız sonuçlar bizi hedefimize götürecektir sonuç alınmayan bir iş ne kadar emek harcarsak harcayalım önemli değildir. O nedenle her işi yaparken örgütlenirken en iyi sonuç alabileceğimiz tarzda örgütlenmeliyiz. Bunun için de en ince ayrıntısına kadar herşeyyle birlikte düşünülmeli işin.

Devrim safına kazanmış her insan, başarıya ulaşmış en küçük eğlen, ufak, basit gibi görünen bir iş bile düşünme vurdüğümüz bir darbedir. Herşeyde böyle düşünülmeliyiz. Ancak böyle düşündüğümüz zaman motive olur, işimize yoğunlaşırız. Başarılı olmak, sonuç almak için enerjimizi, dikkatimizi, işimize veririz. Bu bilinçle hareket ettiğimizde güzel sonuçlar alır, daha iyi başarılar elde ederiz ve yaptığımız işten haz duyarız.

Ayrıca bir işi, bir eğleni örgütlerken gelişme yaptığımız alanı, bölgeyi, kitleyi tanımalı ve bunları göz önünde tutularak program çıkarmalıyız. Aksi halde tanımadan çıkaracağımız programın ayakları havada kalır ve sonuç alamayız. Yada yeterli sonuca ulaşamayız. Ve bu işi örgütlerken de esas olan o işten alacağımız sonuçtur. Diğer şeyler bizi sonuca götürecektir yöntemlerdir.

Aldığımız her işi başarıyla sonuçlandırmak bizim kültürümüzdür, olmazsa olmazlardan biridir.

- HAZIRLIK -

"... Bu son dakika olayı öyle içimize işlemiştir ki bir anma programı hazırlarken ya da öneri sunacağımız bir konuda bile son dakika olayı deureye girer..."

- Bir işe başlamak işin yarısıdır derler. Bu yüzden iyi bir hazırlıkla başladığımızda işin geri kalanını bitirmek daha kolaydır. Yani önemli olan programlamadır. O yüzden yazımızda hazırlık işe başlamadan önce programlama üzerine. Biz yapacağımız işe nasıl hazırlanırız ya da hazırlanmalıyız en küçüğünden en büyüğüne her işimizi en ince ayrıntısına kadar hesaplamalı programlamalı, örgütlemeliyiz.

Örneğin; yazı yazmak, çalışmalara hazırlanmak, anma programları hazırlamak bunlar her zaman son dakikada yaptığımız üzerinde fazla düşünmeyip kaba taslak yaptıklarımız hatta işi abartıp yapmadıklarımızdır. Öyleki yaşamımızın her anına yansır içtina ya kalmak için bile dakikalar sayarız. Ve her derim dilimizdedir.

- Ya bu konuyu kaç kez tartıştık. Özel olarak hazırlanmama gerek yok. Birşeyler söylerim nasıl olsa.

- Konuya çalışma verecek arkadaş hazırlanıyor. Ayrıca benim hazırlanmama gerek yok. Şimdi güzel bir sohbet var.. Onu mu bırakayım...

- Nasıl olsada çalışmada bilen arkadaşlar anlatır. Benim ayrıca okuyup hazırlanmama gerek yok.

- Yine yazı yazacağım sıkıldım artık, hep benzer konular off birşeyler karalarım artık.

- Eh önceki yazılara bakarsam oradan bir parça, buradan bir cümle, şuradan sunu yazar yazıyı bitiririm.

- Ne çok arşiv yazı varmış bu konuda. İşin içinden çıkabilirsem. Ben bunlara dalarsam --- Weyse artık aklımdakileri yazmam yeter. Nasıl olsa hapishanelerde biz okuyoruz.

- Ooo... daha iki gün var. Son akşam nöbetim var. Nöbetimde yazar ertesi gün veririm...

- Anna programı yine son ana geldi - Yarıda okunaklı değil ne yapacağız?

- Ya özel olarak çalışmamıza gerek yok ki sadece okuyacağız nasıl olsa

- Saat Sekize on var. - Ooo daha çok varmış iki dakika da yetiştim ben. Elimi yüzümü yıkamam. Yatagimda yatmadan sonra toplarım.

Bu örnekler arttırılır. Hepsı birebir yaşadığımız tonik olduğumuz aetkisi. Çoğu ızgırımızda olan bir şeyler değil. Yarı konuları herdağıldığında, çalışmalarda, hatta sabahları iştimağa kalkarkende tonik-tirler.

Bir EVA, bir Tavis, Halk Sınıfı olsun, perspektif çalışmaları olsun, çalışmay. verecek arkadaşın, çalışmadan, üzerinde düşünmeden gelmiş ya da çalışmay. alan arkadaşlar hazırlanmamışlar. Böyle bir çalışmada kim ne kadar öğretebilir ki kim ne kadar öğrenebilir. Konuşuklu sohbetlerin, tartışmaların olmadığı çalışma ne kadar verimli, çöşkulu, öğretici olabilir. Hatta korkunç ki bu durum çalışmalarda, yanlarında kâğıt kalem yerine yastıklarını da getirme durumlarına gelmiştir. Çalışmalar bir kısır döngü gibi sürer. Konu hakkında asıl tartışılması gereken şeyler böylece üstten geçirilir. Belki zaman zaman tartışmalar olur. ama oda konunun özünden uzak olur. uzak bir şekilde sürer. Tıpkı düzenin okulları gibi. Öğretmen anlatır ama konunun derinine ne kadar iner. Eee tabiki öğrencilerde hazırlıksız olduklarından ders ne kadar katılır. Ders ne genel geçer şeyler öğretilir. Tabi öğrencinin aklında uyumadığı bir kaç saniyede duydukları kalır.

- "Yahu ben nesnel koşulu duymuştumda neydi hatırlanıyor; herneyse artık" sonu bu.

Böyle bir düşünce tarzı neye hizmet eder? Bizler böyle bir düzenin savunucusu değiliz. Bilakis bu düzeni yıkıp yerine kendi düzenimizi kurma iddiasındayız. Tabiki bunun sadece bir iddia olarak kalmaması gerekir. Bilgilerimiz noktasında paylaşımı olmalıyız. Çalışmaları verirken de alırken de en az o konu hakkındaki bilgileri bir kez okumalıyız. Bu bizim ciddiyetimizdir. Ayrıca bilgilerimizi tazelemek konuya hakim olmak, asıl tartışıp kavramamız gerekenin üzerinde yoğunlaşmamıza yarar. İşte çalışmaların faydesini o noktada koyarız. Dersler daha verimli daha çöşkulu ve daha öğretici olur. Yani sorun o dersi ne kadar anladığın değil, neler öğrendin, öğrendiklerini günümüz koşullarında ne kadar uyguladın kavradın ve kavradın.

Yarı yazmak konusunda da arşivci arkadaş bu dar koşullarda gece gündüz arşiv keşiyor bizlere. Tam zamanında ilgili kütüphaneleri verir ama yazılar genelde son güne bırakılır. Çok fazla düşünmeden hafızayı şöyle böyle karıstırmadan gündenden aklında kalan yada kütüphaneleri bulunduğu zaman aklında ilk olanı döker. Tıpkı şiir gibi yazacağın koymu düşünür. Aklına ilk geleni kâğıda dökeriz. üzerinde çok fazla düşünmeyiz. Çünkü onun bizim duygumuzu verdiğini sanırız.

Yazdığımız yarıda da tam olarak ~~şer~~ gibi olmasada emek harcamayız. son dakikaya bırakırız. Birde varolan potansiyeli sergileyemeyiz. kalem alır ve yazarız. Anırtmamız. üzerinde fazla durmayız.

Oysaki araştırarak üzerinde dursak yazımız genel geçer değil de gündeme ilişkin bilgi dolu öğretme amacı taşıyan bir yazıyı rahat yazarız - Çünkü biz halkın, ezilen sömürülen, sorunları birebir yaşayan yaşamamak bile bilir ve içinde hissederiz. Çünkü bir devrimciyiz. Sorunların kaynağını, bu kaynağın nasıl kurutulup yok edileceğini biliyoruz. Düşmanımızı biliyoruz. Araştırdıkça öğrendikçe politika üretip varolan politikaları yorumlayabiliriz. Yazılarımız daha verimli olur böylece.

Bilmeyorsak öğrenmiş, öğrendikçe öğretmiş oluruz. Sahip olduğumuz potansiyeli yazılarımızda diğer arkadaşlarla paylaşıyoruz. Yeterli daha disiplinli olup programlı olup yazdıklarımızı son ana bırakmayalım ve araştıralım.

Bu son dakika dayı öyle işimize işlemeli ki bir anma programı hazırlarken yada öneri sunacağımız bir konuda bile son dakika dayı devreye girer.

Anmalarda karşılaşıyoruz sık sık son dakika elimizde geçer ve hızlı hızlı düzensiz yazıldığından çağın zaman deşimayız. Bir diğer nedeni duyacak alanında daha önce bakmamasıdır ve çalışmamasıdır. Böyle olduğu zaman çalışmalar rutin bir şekilde şehitlerimizin öz geçmişleri, sevdiği türktür ve şifirlerle son bulur son dakikaya bırakmaması onun üzerinde düşünürsek çokta güzel üretimler ortaya çıkar skeer olur, canlar duma olur, mekanın değiştirilmesi, şehitler köşesi gibi bir çok güzel, renkli üretimler ve daha neler neler.

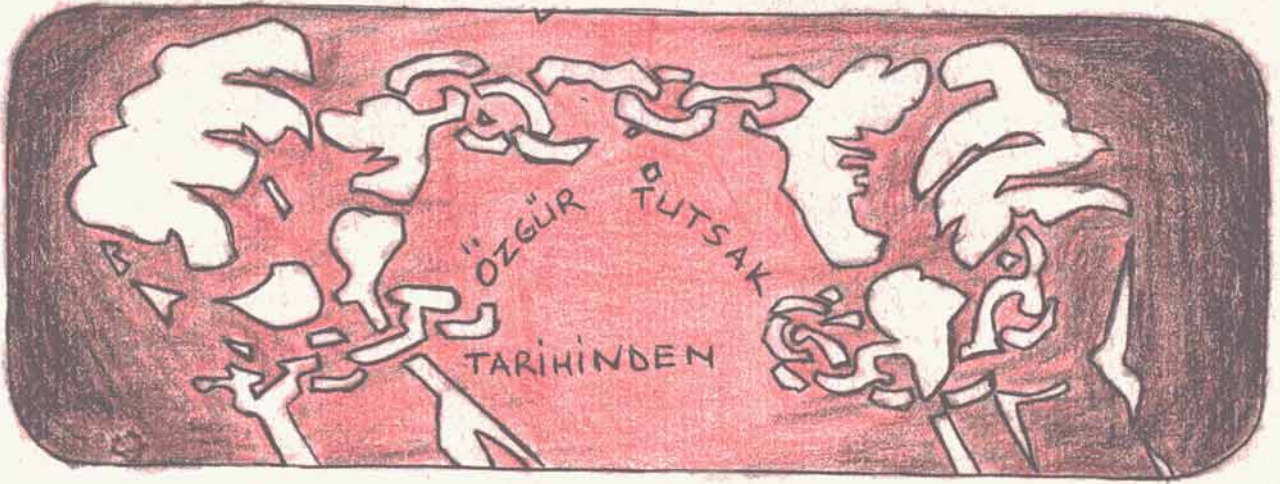
Ama yasantımızı böyle olmuyor çalışmalar, yazılar anmalar, hep son dakikaya bırakılıyor. Buzan öyle oluyor ki itimaya kalkmak için bile son dakikayı sayıyoruz. Artık zamanın yetmezliği yerini alışkanlığa bırakıyor.

Şu bir gerçek ki son dakikaya bıraktığımız hazırlığı yeterince yapmadığımız yada hiç hazırlanmadığımız bir konuda ne kadar kararlı bir üretim anıza çıkarınız. Tabiki yapabileceğimiz sahip olabileceğimiz başarıdan kat be kat daha az bir başarı.

Bir eylem düşünelim. Örgütleyeceğimiz bir eylem olsun. Ne yaparız, en önce ayrintısına kadar düşünüyoruz. Eylem yeri, tarihi, saati kaç kişi götüracağız, kaç kişiye kendimizi anlatacağız. Yeni insanlarla tanışacağın pankartın boyu üzerinde yazılacak sloganı ve renkler eyleme gidiş yönü herşey. Bu listede uzar. Hatta alternatiflerini düşünüyoruz. Hata payı bırakmayız.

Yani kısaca özetlerssek verilen görev yapacağımız işlerin cepheli kişiliğimizle bunu ciddiye alıp disiplinli, iyi düşünülmüş. kullanılacak herşeyi değerlendirerek iyi bir hazırlıkla başarırız. İddiamız büyük hedefimiz belli her işimizi onay endeksli yapmalıyız.

Özgür Tutsak Gelenegini Devrime Kadar Büyüterek Tasıyacağız

Ümraniye hapishanesi, İstanbul'un Ümraniye ilçesindeki bir hapishanedir. Ama sadece adli, siyasi tutuklu ve hükümlülerin bulunduğu tas bir bina değildir. Orada tüm halkın kaderini belirleyecek insanlar vardır. Halkımızın değişimle yığıtler yatağıdır, Ümraniye iktidarın onları sindirmek için yürüttüğü tüm politikaları tersine çevirmiş, baskılara boyun eğmemişlerdir. Sadece halkın umudunu savunduğu için özgürlüğe elinden alınan ve bunun üzerine en temel ihtiyaçları bile karşılanmayan devrimci tutsaklar dümana boyun eğmediler.

Bu gelenek tarih boyunca haksız savaşlarda haklıların zaferleriyle tekrar tekrar kanıtlanmıştır. Her haksız savaşta yitirilenler boyun eğmeyenlerdir. Haksız taraf ise zorbadır, katildir, sömürücüdür ve yok olandır. Namuslu, onurlu, dürüst olan boğuşmayan halklı tarafdır. İktidarın sömürler olduğu her dönemde devrimciler, ilericiler zulm, zulm, zulm, imha politikalarıyla karşılanmışlardır. Hapishanelerde ise devrimci tutsakların ~~yaşam~~ yaşamadıkları tek şey devrimci kimlikleridir. Bu kimlik, iktidar tarafından yokedilmek istenir.

12 Eylül'den bu yana yürütülen bu politika her fırsatta hapishanelere uygulanır. Adalet bakanlığınca hazırlanan "cezaevleri el kitabı"nda şöyle bir paragraf bu amaçlarını tekrar tekrar ağız çıkarır.

"Teröristler birbirleriyle haberleşmemelidirler. Güntü teröristler haberleşmediği zaman sudan çıkmış balık gibi olur. Başka bir ifadeyle teröristler ruhen ve fizik olarak bozulan kaynaklar ve kanallar kurutulunca, onun devrimci yanı, yıkıcı yanı olur. İşte bu ihtiyaçlarıdır ki teröristler çevreleri ile, dünya ile yapağı örgütlere haberleşmek için tüm dünya kapında çırpınıp dururlar. (...)

Hükümlü ve tutuklularla ilgili cezaevi görevlerinin tek tek görüşmesi usual haline getirilmesi ve bu durumda kitle psikolojisinin dünya çıkarılan suçunun korkak, öfkeli, aciz ve zayıf halinden istigade edilerek onu tanımaya çalışmalı problemleri öğrenilmeli ve daha sonra itina ve telkin metodlarıyla suulu ve

suçluluktan kendisini arındırmaya gayret edilmeli-- (Hapishaneler
Gerçeği sayf. 21-22 Tutuklu Aileleri Bülteni Sayı: 3 Nisan 2000)

Hedef alınan devrimci kimliği taşıyan devrimcilerin, 12 Eylül
den bugüne dışarıda - içeride yarattığı direnişler, gelenekler yatseldi-
ve hâlin devrimcilere güveni artırmıştır. Devrimciler umut olmuştur.
Devlete güven yavaş yavaş azalır. Devrimci mücadele halklaştı ve
hapishanelerin devrimin ciddi bir cephesi Ö.O. ile ortaya konulmuş
özgür tutsaklık tutumları sonraki yıllarda gelişti vermiştir. Eskişehir te-
butluğuna karşı direniş. Buca direnişleri filizlenir dal budak verdiğini
göstermiştir. İşte iktidarı hapishanelere yönelten budur. 93 yılında
Buca hapishanesindeki Ali Rıza Kurt'ların giran hakimiyeti daha da
arttı. Ve 12 Eylül 93'te Buca Hapishanesi'ne saldırı düzenlendi.
Turan Kılıç, Uğur Sarıca, Yusuf Bağ yoldaşlar katledildi. Dişleri,
kolları, bacakları, kolları kırıldı, çok ciddi yaralar alındı, ama dev-
rimci kimlik teslim alınmadı. Direniş sürdü. Bu katliamın ve dire-
nişin sonrasında diğer hapishaneler direnişe gestiler sayım vermemek,
barikat kurma, rehin alma gibi eylemler yapıldı. Özgür tutsak ge-
lenegi büyütüldü. Fasam ilk defa kitlesel kutlama yönelmişti.
Ve cevabını Buca direnişleriyle aldı.

Kesitli saldırılar ve devrimci eylemler sürerken, ik-
tidar Ümraniye hapishanesinin merkezi üst olarak lanse etti, e-
raya yoğunlaştı. Bu bir politika idi. Bucanın üzerine yapılan bir sal-
dıydı. Ümraniye, Buca sonrası devrimci kimliğe yoğunlaşan sal-
dıların odağı oldu. Ümraniye beyin ise beyin dağıtılacaktı. P-
lanları hazır, ancak devrimci tutsaklar hergeci anlatıyordu. Sonun-
da dört tutsakla burada şehit düştüler. Abdülmecit Sestik, Orhan
Özen, Rıza Bayhan, Gökten Beyhan Ümraniye hapishanesinde ölün-
müşler. Geride onlarca yaralı ve hâklara en büyük hediye
olan direnişin zıfırı kaldı. O günden bugüne teslim olmama
gelenegi omuzlarda, bayraklarda taşıyor.

— Özgür Tutsak Gerillanın Diğer Adıdır —

Özgür tutsaklığın en büyük adımlarından biride Üm-
raniye'de atıldı. Artık hapishaneler direnişin odakları oldular. Dev-
rimin politikaları ters tepti. Tutsaklar birbirlerine kopma bağlar-
la bağlandılar. Devrimci irade artık içeride ve dışarıda aynı
kararlılık ve cüretle taşınyordu. Hapishaneler artık teslim alınmadı,
sindirilmiş insanları tanımyordu. Direnişin kültürünü büyüten, geliştiren
ve yeni haklar ekleyen tutsaklarla dolup taşıyordu.

Çok değil bir yıl sonra hücre tipi saldırısına karşı on-
larca tutsak ölüm ölümleri eylemine bukladılar. Ölme yaptılar. Be-
denlerini bir demir çubuk, bir barikat tuğlası, bir mermi gibi dü-
manın önüne sordular. Buradaki cüretin kararlılığın mayası direniş oca-
ğında denen hapishanelerimizden geliyordu. 1984-1986 Ö.O. direnişleri,
Buca, Ümraniye ve Uluçanlarda barikat savaşlarıyla kendini gösteren
direnişler tutsaklara örnek oldular.

Bugün bir yıldır adım - adım, hücre - hücre edilen direnişin
ipte bu tarihe özgür tutsaklık, bu kurbanlarda teslim olmayız di-
ye haykıran içeride - dışarıda en ağır bedelleni göğüsleyen ama sağ-
sala sürülmemiş bir ideoloji, bu ideolojinin yarattığı cüret
ve cesaretle yaratıldı. Büyütüldü. Onurlu gururla devrime kadar
boyaterek taşıyacağız.

ÖZLEM TÜRK

Özlemle Genellikle hapishanesinde birliktiydi.

88'da Marmara depremde Sakarya hapishanesinin kullanılmaz hale gelmesinden dolayı parti cepheci futbolcular toplu olarak Genellikle hapishanesine sevk edilmiştiler. Özlemi orada tanıdım.

İlk tanıştığımız aklın konuşmasındaki yavaşlı sivesiydi. Ama yavaşlı düşünceyi köylüydü Özlem. Göre insanın bir öle özelliğini taşıyordu. Görünüm itibarıyla bir köylü kızıydı Özlem. Al al yonakları, emekliliği -- Yürüme kalıplarımızda hallun sıcak, sevecen yollarını hissederdiniz Özlem'de --

86'da Ankara Uluçarlar'da 2. Ö.Ö Eluplerinde yer almıştı. Genellikle'ye daha sonra sevk olmuştur. Ama idit'in hepimizde olduğu gibi Özlem'de de farklı bir yeri vardı. Birde ismet kavallı-
gılı'nın. Her iki şehrimizden bahsederken onlara olan sevgisini, bağlılığını hemen hissederdiniz

Bir süre kültür sorumlumuzdu Özlem. Aylık anımlarımızda, rapor programlarımızda her zaman Özgürlük davasını, şehitlerimizden kalan eşyaların üzerine titirdi.

2000 direnişine başlamadan önce saflıklarımız olmuştur. Fatma Ersoy'un birliğine yapıyorlardı saflıklılığı. Herişinde olduğu gibi saflıklılığı konusunda da itihali, titirdi. Yıldızların üzerine titiren hastalarımızın en iyi hastabakıcısı oldu.

Hapishanelerde saflıklarımızı hep aile üretilimimizdir. Özlem'de herkesle sabırla itililir, dardını dinler, hastalıkları rahatsızlıkları olanlarımızı yaşam ruhunda pöretirdi. Ancak her zaman "irade" dardı. Yaşamın her alanında olduğu gibi saflığımız, hastalıklarımız konusunda irademizi güçlendirmeye çalıştı.

Büyük direnişimizin gönüllülerindendi Özlem'de ilk eluplerde yer almayı çok istiyordu. Konuşmalarımızda taluylorduk "Sen 86'da şıranı saadın, daha ne istiyorsun, şimdi bizim şıranızı kapma" diyorlardı. Hemen itiraz ediyordu. "Hayır herkesin kendi şırası var, burada idit'in merakilerinden olmalıyım" diyorlardı.

Direnişe başladığımızda yine saflıklarımızdı. Direnişlere karşı Özgürlük görünmeye değirdi. 19 Aralık saldırısında, yankararlar

izin nasıldır koşturup duruyordu. Kursunların, bombaların altında yaralarantılara ulaşmıyor kalıyordu. O kasullarına buluyorsa yaraları sarıyordu.

Özlem bizi Özlemimizdi. Mutevazi, emekli, nezeli, yaza-
nın her alanında, her anında yoldaş sevgisini hissettiriyor,
koştuğumuz Özlem... Yoldaş sevgisi hep yüreğimizde ola-
cağı...

SERGÜL ALBAYRAK

Merhaba Sergül,

En güzel kahlkanı attığından bu yana şu ay geçti. Ne
ben ne kadar güzel kahlkaha attığını anlatamadım daha.
Yok yok, gırtlık yazamam anlatıyorum seni - Ama işte yazıya
gelince tanıdığım diğer kahlkanlarımız gibi seni de anlat-
makta zorlanıyorum. Biliyoruz en güzel sen anlattın kendini, hem
de tüm dünyaya - Tellişim'in ortasından zafer izleti yapan
ellerinden "başardım" dedi.

Hangi izinde başarmadın ki? Yok abartmıyorum. Seni tanı-
dığım ilk pından itibaren hangi işe el attıysan sonuç alıpına
başardığını fark oldum.

Satıya hapishaneye gelini hatırlıyorum. Güne püyüyordu göz-
lerin. İlk dilkattımı ailesi hacımar kahlkahlalarında. Hapis-
hane yaşamına henüz dahil olmuydu. Bu kafanın net ol-
muydu. Bu netliği defalarca pördü.

Mesela ailen, Adıyapa'daydı. Ailen, arabalarının
bir bölümü. Ne kadar çok uprazimlerde seni bizim koptan
ailemizle içti. Her pirişimlerinde dindire ailemizle kare-
larına. Dedem ya anlatmalta zorlanıyorum diye. Ne ulessey
yazadık seninle, ne ulessey paylaştı.

Yazında ne kadar dopa yazma pöre olupdu. Bu per-
celiten de olupdu. Şu şu konusardık seninle, Avrupa'da bir-
yümüş olmana karsi sanli karda büyüme pörüydu. Bir teli
konusma da (Türkiye'i kullanmon, daha dopnu kullanmamam
dan) anlatılıyordu Fravuristan'da büyüdüğü. Bu konuda
ki espiroimire bizimle birlikte pütüdu sende.

Seni düşünüpümde ilk aklına gelen şeylerden birisi de
öğrenmede israrındı. İste öğrenipin gibi hapishanelerde
en çok yapılan işlerden biridir yazı yazmak. Ne kadar zor
lanırdı israrıydı. Bilmediğin kelimeleri sormaktan, cümlelerin ku-
ruluşuna kadar, o yazıyı yazacak olanın yan mutlakla soru öğrenir ve
yapardı işini. Uprazin dindire yapardı. Etebineye öylesine ailetti-
ki... Ve günden güne, bu pörü pörüyordu.

Eröer istlermeliten, sorumluluğu almakta kahlkahlını pörmedim
hiç. Büyüte kahlkahl is parletmiyordu seni işin - Her işe con la
başla pirişiyor, neyle ama isrota emeli verile mutlakla soru
alıyordu.

Seninle bir ule malta isgalinde birlikteydi. Eröer başında,
nöbetlerde işini ciddiyetle yapan ama ortak işlerlerden o-
lurdu hep.

Öne atılmak! Barlafların, malta isgalinde hep öne
atılanlarımızdan mutlakla.

İyi bir şpetimendiş Serpüt, bitiyormusun - Bunu sana hiç söylemedim sanırım. Hatırlıyorum da delittio işlerinde sen sorumludun. Her birimize sabırla, özenle nasıl şpetiyordun kullanmasını nasıl hızlı ve doğru yapılabileceğini --

Bazı sorumluluklardan kaynaklı gün boyu pöremedik ya sen özlendiğini olundu da işinden ayrılmaya çalışırdık. Buna pöre bitinele bizi kurtarmadan geri dönerdik işin başına.

Sabırla işini yapmana özenirdik.

Korollarımızın var peşinler elemanından. Mordarımızı, turlutermizi nasıl da gümbür gümbür söylerdin.

Serpüt Serpüt,

düşünüyordun da yaşamda hep yapıyordun - Kau gel bit anada kaldık. Ama bir gün bile biriyle tartışıp, birine kızdığını, öflendirdiğini, birini küldüğünü tanıdık olmadık.

Hapishane sokaklarının - oyunlarının baş elemanıydın - Müşşre gülmeyenin altından mutlaka bir zalka çıkardı. Hani dedim ya neşe kaynağı diye. Sen de bizim neşe kaynağıydın.

Ne diyeyim ki Serpüt, seni tanımak o güler gözlerini görmek ortalığı aşılatan kahlakları duyarakla sandığım diyorum. Bitiyorum tam da anlatamadım sen. Ama dedim ya en güzel yere sen anlattın kendin. Bitiyorsun bundan sonradan hep umutla kahlaklanla anlatılacaksınız. Kahlaklarıtanımızda olacaksınız yine.

Sana kavuşacağız güne deki --

AUSCHWITZ KAMPLARI

"Anladım kinematoyuma giden bir yolda yipilmis insan bedenleri gördüm. İnsan saçlarının depolandığı bir salon gördüm. Keyfi mavi fayanslarla kaplı duvarları olan duşlara da girdim. Bu duşların ne işe yaradığını ancak Nürnberg davasından sonra öğrendim --"

Yukarıdaki anlatım Auschwitz'de 60 yıl önce gerçekleştirilen operasyona katılan bir Rus askerine aittir.

Auschwitz toplama kampı 2. dünya savaşı sırasında Naziler tarafından Polonya'da kuruldu. Polonya topraklarındaki bu kamplara kapatılan 10 milyon kişiden 6 milyon 700 bini ya gaz odalarında ya da yorgunluk, açlık, hastalık, aşırı kalabalıkla --, illeyle öldürüldü. Savaş katan tutsakların Sovyetler Birliği Ordusu tarafından kurtulmasının 60. yıldönümünde kamptan kurtarılan 1 milyondan fazla kişilik, çok sayıda da ülke liderlerinin katıldığı törende "Bir daha asla" kapıları yapıldı.

Törene Türkiye'den Dışişleri Bakanı Abdullah Gül katıldı. Törene katılmayan Bush yazılı açıklamasında "Amerikan halkından Auschwitz toplama kampının kurbanlarını unutmamasını --" istedi. Ancak anlatacağımız benzeri örneklere de olduğu gibi Auschwitz'in sorumlusu da emperyalizmandır.

"Brezilya'da Carandiru'da 1982 yılında 111 tutuklu öldürüldü. Adli tutuklular yasadışı koşullarının ağır olması ve uygulanan basılı sonucu ayaklanırlar. Ayaklanma sona erer. Ancak buna rağmen Brezilya polisi ve jandarması hapishaneye saldırır. Öldürdükleri herkesi acımasızca kursuna dökerek katleder. Hapishane kan pöluhe döner. Carandiru'daki tutsaklar "AIO" "li", "katil", ve "gözden alınmış"lardır.

19-22 Aralık 2000'de Türkiye hapishanelerinde 28 tutsak katledildi. Dini dini yalıldı. Yüzlerce yaralandı, sakat kaldı. Katledilenler Türkiye'de her dönem katli yapıp götürmüş devamlıdır;

"Tavanlardan aulan deliklerden ne olduğu belirsiz bir tor atılıyor, tutsakların üzerine, "kopunun sırtı elleri yarıyor". Alevler olma dan tutuşuyor, yonuyorlar. Yüzler eriyor. Sırtını tutuyor, derisine dokunuyor, eline yapışıyor. Yetonıyor, aynı tutsakların üzerine mazpallardan alev maddelerini tutuluyor. "Koca bir fırında anlık kopuş --"

"Bir ana deşile bir bomba atıldı. Mavi renklidir. Üzeri bir bomba. Bunun etkisini engellenmeli müminin deşildi. Solunum duruyor, kasılıyor. Sonra bütün bu organların patlıyor muş gibi ses veriyor --"

--- "Yine sarı duman yaygın bir gaz bombası ve yarıpın bombaları atılmaya başladı. Arba ranzalar yanıyordu. Marzallondan da alev fışkırtıyorlardı ---" Alevlerden uem berler zinde yaktilor onları.

Mazi kamplorenda oldıpu gibi 18-22 Aralık katliamınında sonumlari emperyalizm ve işbirlikci oltparşidir. Emiriz ki yukarıda Bush'un söylediklerine Abdullah Gül'de katilacaliker. Ancak 18-22 Aralık katliamının üzerini hiç bir şey örtmemiz. Devletin resmi kurumlarıncı da onaylanan katliamdan 20 tinden fazla bomba kullanılmış 28 devrimci katledilmiştir. Ancak sorumluları halen yargılanmamıştır.

Ve yine F tipi hapishanelerde işkence ve katliam sürerken, Irak'ta Ebu Garib hapishanesinde yaşanan katliam ve işkencelere oltparşinin temsilcileri utanmadan, riyakarca söyledikleri yalanlarla katliamı-iskenceyi yüzlerini gizlemeye çalışmışlardır. Örneğin Adalet Bakanı Cemil Çiçek üllemiz hapishanelerinde yaşananları görmezden gelerek Ebu Garib'e ilpti suıları söyleyebilmiştir; "Bu bir vahşet --- Bunu hiç bir şekilde, hiç bir üredinin kabul etmesi mümkün değildir ---"

Abdullah Gül; "Gök utanılacak ve hapizalardan alınayacak fotoğraflar ---" diyerek Ebu Garib'e yapılan işkenceler insanlık dışı bulduğunu anlatmıştır. Ancak 18-22 Aralık operasyonunda devrimci tutsaklara dönük işkence, tacir ve tecavüzleri anlatacak namustan, insanlıktan söz edemiyor. Hücre hücre emiş bedenleri yataklardan sürükleyerek zorda muvahaleleri hatırlamak dahi istemiyor. Ancak denirdiği gibi perçekiler matu şeylerdir. Son yapma fırsatı bulamadan gelip sahiplerini buluyor.

Yine Auschwitz'i kendi hallüena hatırlatan Bush Guatanamo'da yaşanan işkence ve katliamlardan bahsedemiyor. Onlarcı işbirlikci-ülkedeli gizli üstlerde tutulutan katliamları gizlemeye çalışıyor.

Emperyalizm ve oltparşi katliamlarını akillayamıyor. Akillayamaz da! Çünkü bu işkence ve katliamlar onların varlık nederlerin somutu düzenlerinin güvencesidir. Dün Mazi kamplorenda sürdürülen işkenceler bu gün Ebu Garib'lerde, Guatanamolar da, F tiplerinde sürmektedir. Ve bu politika emperyalizmin politikasıdır. Bilinuli bir politikaadır. Bizzat emperyalizm tarafından; tarihte uygulanan her işkence ve terim alma yöntemlerinden sonumlari akillanarak, dünya hallülarına, bağımsızlıktan ve özpürlükten yaran tacir alanlarcı karşı uygulanmıştır, uygulanmaya devam etmektedir. Auschwitz'lerin mimarı bizzat emperyalizmin kendisidir.

Bush'un yarıda Abdullah Gül'ün akillamaları yaşanan perçekileri gizleyemediği gibi içi boz bir demagogiden ibarettir. Bu gün demagogiyle peurştirmeye çalışılardan yaptıkları katliamların hesabını veremilten kurtulmaya çalışıyorlar ---

19-22 ARALIK DİRENİŞ GÜNLERİ ANMA ETKİNLİKLERİ

Her 19-22 Aralık geldiğinde 4 günü kapsayacak bir program çıkarılır. 19-22 Aralık'a yakışır bir program çıkarmak ve bu programı hedeflediğimiz şekilde uygulamak amaçlarımızdır. 19-22 Aralık kampanyası için yine bir araya gelmiştik. Önümüzdeki günlerde bu kampanyanın programlanması vardı. Ayrıca hastahaneler ve hapishanelerde ölüm orucu direnişlerimiz vardı. Her an birinin şehit düşüp haber gelebilirdi. Özellikle Berken Abatay, her an şehit düşebilir diye bekleyen, hazırlıklarımızı yapıyorduk.

O dönem yani 2002'nin 19-22 Aralık, bir çok zorluk yaşadığımız bir dönemdi. Birçok alanın ve benim bildiğim mahalli alanın yeniden toparlanma, örgütlülüğü geliştirme, kadrolaşma çalışmalarının yapın yapıldığı günlerdi. Aralık, kampanyalarında örgütleyecek çok fazla insan yoktu. Bu gerçekliğimize uygun ve örgütlenmemize hizmet edecek, direnişe yakışır bir kampanya programlanmalıydı.

Programımız şuydu:

— 19-22 Aralık Bayramına Hapishanesi önünde basın açıklaması yapacağız ve hapishane kapısına karanfil bırakacağız. Eylem kitlesel olmalı.

Büyük bir pankartımız olacak ve ellerimizde Berken Karşın ambulansın merkezi görüntüsü olacak, resmi altında da "Drrr drrr yaklılar" yazacak. Bunun dışında bol miktarda karanfil bırakacağız. Tahrir istem (Pankart, döviz, basın açıklaması, mektup, karanfil, megafon vs) örgütlenmesini bir alan aldı. Tüm alanların temel işi kitle çalışması yapacak olacak. Kim kısı gelecek ve nasıl getireceğiz? Bu sorulara cevap verdik.

Bu eylemin sorumlusunu belirledikten sonra diğer eylemlerin örgütlenmesine geçtik.

— 19-22 Aralık günleri arasında belirlenen bir günde mahallede kurumlarımız varsa anma yapılacak.

— 22 Aralık günü Cebeci Mezarlığında anma yapacağız. Toplanma yeri Cebeci Cemevi olacak. Otobüslerle cemevine gideceğiz. Cemevi toplanmamızı kolaylaştırıyor. Tüm otobüsleri beklerken yemeyi de verebilecektik. Cebecide ise, mezarlık girişinde pankartımızı açıp, kortej oluşturup, şehitlerimizin olduğu yere kadar şifarişlerle, marşlarla gireceğiz. Mezarların olduğu yerde programımıza başlayacağız. Önce saygı duruşu, ardından basın açıklamasının okunması ve en son Grup Yorum'un marşlarıyla bitireceğiz. Sonrunda yine kortej oluşturup otobüslere bineceğiz.

Yemek ve Cebeci'deki anna için 3 kişilik bir komite oluyordu. kampanya bir komitenin sorumluluğunda yürüyordu ve komitenin toplantı tarihini belirleyecek, toplantıya son verirdi. Herkes çalıştığı bölgeye döndü.

Ben de çalıştığım bölgenin komitesini topladım ve 19-22 Aralık önerilerini aldım, bu konu üzerine sohbet ettik. öneriler bizim programımızdan farklı değildi. Sadece herkes kendi mahallesinde daha farklı ne yapabileceğini söylemişti. Kurumları olan mahallelerde anna programını çıkardık ve girişimiz her yerde direniş üzerine konuşma yapıyoruz dedik.

Ayrıca öneriler arasında pankart asma, karsen poster ve yarılamada vardı. Bu mahallelerin birçoğunda büyük bir istekti. Uzun zamandır karsen, pankart asma v.b. yapmıyorduk.

Genelde kitlesel katılımlı eylemlere aşırılık veriliyordu. Bu sefer daha az kişilerin katılacağı bir eylemin önünde aştık.

Ve 19 Aralık sabahı tüm mahalleler yarılamalarla donatılmıştı.

Ardından 19 Aralık günü Bayrampazı Hapishanesi önüne ve Cebeci'ye götüreceğimizi rakamlar üzerine konuştuk. Her mahalle kaç kişi getireceğini, nasıl getireceğini söyledi. Tek tek geleceklerin listelerini çıkardık, kim kimi getirecek, nasıl ita edecek, saat kaçta nerde toplanılacak, bunları konuştuk.

Ve her toplantının en sıkıntılı konusu para.... Toplantıyı yarıdan sürdüreceğimizi tarihi belirleyerek bitirdik.

18 Aralık günü arkadaşlarla yarıdan parçatık ve durum pek iyi görünmüyordu. Derinlemesine etkileşimden ve motivasyonun yetersizliği saplanamamaktan kaynaklı kitle sayısı istediğimiz gibi değildi. Yapabildiğimiz her şeyi yapmaya çalıştık ama sonlandı... istediğimiz sonucu alamadık mümkün değildi.

19 Aralık günü Bayrampazı Hapishanesi önü:

Polis Hapishanesinin önüne panzerler ve sırasına çeviklerle kapalmıştı. Hapishane'nin arka tarafında birçok çevik oturu ve onlara polis hazır bekliyordu. Trafik kesilmişti ve Hapishane'nin önüne akan bütün ara yollar kesilmiş, kimlik kontrolü yapıyorlardı. Tam bir abluka vardı. Yapacağımız sadece bir basın açıklamasıydı. Ama polisler görüp hapishane'yi basacağımızı sandı. Gelen insanlar da sarkintilik ve korku vardı. Her yerde panzerler ve koruyan polisler vardı. Gelenlerin bir kısmı polisleri görüp fer dönmüştü.

Polisin amacı korku yaymak ve toplanmamızı engellemektir. Toplanmamamız için tehdit etmek, kovalamak v.b... her şeyi yapıyorlardı. Kısmen etkili olmuştuda. Tüm disiplinliğe rağmen toplanabilen küçük bir kitleyle basın açıklaması yapılmış kararlılar alınmıştı. Eylem çok kısa sürmüştü. Tam dağıldığımızda panzerler ve polisler hareketlendi. Roboçuklar koşturuyor, sirenler çalıyordu ve biz alanı terk ederken arkaımızdan paz bombası otuyorlardı. Amaçları pozisyonlarına almak değil korkutmaktı. Kitleyi koyma psikolojisine sokmaktı. Korkuyu hakim kılmak istiyorlardı.

Eylem sonradan değerlendirme yapmak için kampanya komitesi olarak toplandık. Çok konuşamadık. Eylemi anlattıktan sonra kampanya sorumlusu arkadaş uyardı durumu değerlendirdi.

Eylem kötü olmuştur, iyi örgütleyememiş, yeterli kitleyi getirememiştik. Polisin tavrı karşısında da insiyatifti alamamıştık. Yarı bir tavir polistirmemiz gerekiyordu. -- Toplantı sonunda sorumlu arkadaş

direnise yakışır örgütlenme yapmadığımızı, söyledi ve "ne haliniz varsa görün" deyip toplantıdan çıktı. Öccümüzde saskin bir şekilde kalmıştık. Ne yapacağımızı sormuştuk. Önümüzde cebeci anması vardı. Ne yapacak diye bir yapa-caktık artık. Ama daha önemliydi şimdi. Yapılan eleştiriler çok ağırdı ve tek özleştirmesi cebeci'ydi...

Bunu düşünerek ilerimize döndük.

Bu sefer perçetten canla-basla galdık. TAYAT'dan Berkan Abatay'ın şehit düstüğünü öğrendik. Berkan...

Yaklaşık 600 gündür direniyor. 600 gündür ağı, iskencelerde dire-niyor. O bir ilktir. ve ana layık olmanızı, direnise layık olmanızı gerektiriyordu. Şimdi ağırlık amuzlarımızda daha da brnmisti. Berkan'ın cenazesini 22 Aralık günü Gazî'den kaldıracaktık. Anmamız-la birleştirecektik. Şimdi 22 Aralık daha da anlamlı olmuştü. Berkan direnişi bir kat daha büyümüştü. Biz de direnişi, mü-cadelemizi daha da büyütmeliydik.

21 Aralık günü tüm hazırlıklarımız tamamlanmıştı. Cebeci'ye pıdecektler isim isim belirlenmiş, otobüsler tutulmuş ve tüm pöreliler hazırlanmıştı. 21 Aralık pıceesi ayrıca kurumları-mızdaki anma törenlerini de yaptık. Şehitler köşesi hazırlanmıştı. 4 gün boyunca katliamin fotoğrafları, şehitlerimizin fotoğrafları, bayraklarımız ve önderimizin resmini hazırladığımız kırmızı köşeye asmıştık. Sürekli mumlar yakmıştık. Her gelen oköşe-ye gidip dokümentalarla ızlıyor ve büyük bir öfkayle kınını ifade ederek köşeden ayrılıyordu.

21 Aralık pıceesi yaptığımız anmamızda istediğimiz pıbi olmuştü. Anmada herkeste duygu yapınılıpı fırlıyordu. 19-22 Ara-lık ızımızdaki derin yara, öfkemiz, kınımız olmuştü. Bu duygu pılerle o pıceeyi pıerirdik.

ve 22 Aralık ---- Gazî Cemevi ----

Yemek hazırlıkları tamamlanmıştı. Yemekhanede servis yapı-lmaya başlanmıştı. Bu sırada otobüslerle mahalleler pılıyordu. Saat henüz erkendi ama cemevinin öne çok katıbalıktı. Yüreycaktı ola bile yoktu. Hıa beklemediğimiz bir çok insan pılmıştı. Anneleri, aileleri daha fırlıyordu. Ağlılar yalılıyor, anneler pırlı pırlı pırlı yaşlarını sılıyorlardı. Gızlı pırlı cınkü, tam karsı da yapın bir pırlı ablukası vardı. Acımızı ızımıza akıtmamız pıerkiyordu. "Bedel Ödedik, Bedel Ödeceğiz" Gençler daha çok polislerin olduğu ta-rafta toplanmış, ellerinde tırlar, yüzü polislere dönük hazır bir şekilde bekliyorlardı. Onları denetlemesi için, Polisten sızdı pıılme-den, sızdırmalarını engellemek için görevli vermiştik. Denetlemek pııktı. Cınkü, kın ve öfke fırlıyordu...

ve Berkan'ın hazırlığı. Şehitlerimizin, yarı cenazeler cemevinin alt katında yıkanıyor, kılınza sarılıyor, en son kınını beze sarılı-yor. Üzerine pılsuyu dökülüyor. ve tabuta konulup dışarıya cıtanılıyor. Tabuta kaymadan önce kınınıların arasında olan şehitlerimizi ön-ce pıazırlarımız erdinden tüm kitle ızıer girip olından öpüp kın-kardı. Berkan'da da böyle yaptık. Berkan yıkanırken ızıer pıınenler ollek bulut olmuş bir şekilde dışarı cıtıyordu. Erkek olduğu için biz pıınermedik ama ızıer pıınenlerin yüzünden bile nasıl olduğu anlaşılıyordu. Her gören "Bu Berkan mı?" dıyordu. Şimdye kadar pıardığımız en zayıf şehit dııııııı. Yokmoltan, sırtı hep ya-ra olmuştü. Ölüm orucu direnisciler için de Berkan SB9 pıınle

en uzun süre dinlenen saosesı olmuştur. O yüzden daha ziyade
Giren herkesin gözlerinden öfkesi okunuyordu. Hazinlikleri birli-
ğinde içeri aldığımız herkesten ağlıklar kapıyordu.

Analar Berkan'ı görür-görmez "Yavrum----" diye bağılıyor,
ağittir yakıyorlardı. Gireni çıkaramıyorduk.

Analar baygın ağıyordu. Ve ağlayan sadece analar değildi.
Çiğlikleri, ağittir arasında Saygı durusu saatler sürdü.
2-3 saat geçmişti. Hala içeri giremeyenler vardı. Kapıda
kuyruk vardı. Akşam oluyordu, biz hala Berkan'ı çıkarama-
mıştık.

En sonunda görmeyenler orada Berkan'ı çıkardık. Ta-
butun içinde ve üstü acıktı. İlk defa bir şehidimizi tabutu-
nı kapayıp kapıyı açmadan çıkarmıştık. Üstü kırmızı bir bezle örtü-
lölü, yüzü ağıltır. Herkes yüzünü görebiliyordu.

Yürüyüş düzeni oluşturmıştık. En önde anırlarda Berkan,
arkada "Berkan Abırtay Öleniştir" pankartını taşıyan analar ve
kitle. Sadece yürüyüşte yaklaşık 750 kişi vardı. Bizim tek
tek sayabildiğimiz 600 kişi vardı. Ama saymak mümkün de-
ğildi, sel gibi akıyordu.

Yürüyüş cenaze arabasına kadar yapıp ondan sonra otobüslere
binip mezarlığa geçecektik. Tabut cenaze arabasına geçip geçerken
müdahale ettik. Berkan'ın hazinliklerini yapan abi öyle bir öfke
ve kitle dolmuşu eylem programını bu duyularla değiştir-
miyordu. Ve abımız tüm caddeyi yürümeye karar vermiş ve tabutu
taşıyan diğer arkadaşlara da itina etmişti. Eylem görevliler müdahale
etmişti. Ama abi dinlemiyordu. Anırlarda tabut, arkasında kitle
polislerin korumasında kampa ediyordu. "Bu cadde yürünecek, göti-
sacımız" diye abıyı itina edemedik. En son son koruma, ta-
butu arabaya koy ve getir demek zorunda kaldık. Abı, bi-
ze uzun bir süre köşmüştü. Hatta sıkıyık etmişti. Götişma
çıkarmadığımız, götişmadığımız için kitlelerin genelinde bir kınan-
lık vardı, küsenler vardı. Ardı polisi dağıtıldı, Barışçı yaka-
lım dağıtıldı. Gırlı grüv eularda mezarlıklar hazinlermiş,
biz de söylemiyoruz, izin vermeyeceğiz diye. Bir arkadaş
söylemiştir bize, habermiz olsun diye. Öfkeyi deretm etkin etmek
zordu.

Tabutu arabaya koyduk, otobüslere bindik ve Cebeci-
ye doğru yola çıktık. Panzerler, çevik otobüslerle birlikte on-
ların arkasında mezarlığa gittik. Otobüsler yetmemişti. Ayri-
ca otobüslerin dışında cemevne gelmeyen ama mezarlığa ge-
len ayrı bir kitle vardı. Birçok lüks araba vardı. Birçok
tanımadığımız insanlar... Biz Cebeci'de karteş oluşturunca on-
lar kenarda durmuş izliyordu. Bunların dışında birde sıyah-
beyazlar içinde Beşiktaş-Garisi Grubu taraftarları vardı. Hep-
si Berkan'ı tanıyor ve çok seviyorlardı.

(Berkan daha önce Beşiktaş-Garisi Grubunda amir mis)

Kitle çok kalabalık olduğu için düzene girmiyordu.

yürüyüşe başladık. ve hem yürüyüp, hem de kortej düzeni oluşturuştuk. En başta Berkan, arkasında "Berkan Abatay Ölümsüzdür" pankartı ve onun arkasında 19-22 Aralık pankartı vardı. Berkan'ı gömeceğimize yere geldiklerimizde kitlenin sonu halen mezarlığın kapısında idi. Yeni yürümeye başlamıştı. Harkesin elinde kırmızı flaneler... Beyaz mezar taşlarının arasından akan kırmızı bir nehir gibi. Ne önce, ne de daha sonra Cebeci'de böyle güzel görkemli bir görüntü görmemiştik. Dönüp arkaya baktığımda, İnsan gözüne kırmızı nehrinden ayrılmıyordu. Sloganlar tek sesle çıkıyormuş gibi gün ve net çıkıyordu.

"Berkan Abatay Ölümsüzdür, Yarının Ölümlü Ouzu Dınırırımız!"

Berkan'ı gömdükten sonra 19-22 Aralık anmasında yaptık. Program bittikten sonra her Cebeci ziyaretinde olduğu gibi tüm şehitlerimizin mezarına uğrayıp karanfil bırakıp kırmızı bayrak diktiler. Ziyaret bitince yeniden kortej düzeni oluşturduk ve sloganlarda mezarlıktan ayrıldık. Berkan'ın resimlerinin birçoğunu toplayamadık. Resmi alan anneler-babalar geri vermek istemediler ve ellerine götürüp attılar.

7. Ocak'ta yola çıkmıştık. Berde yürüyüşümüz bir şey var mı diye Gazi Cemevne dönmüştük. Cemevni yönetimi, bir şey görmek istemiş, sorun varmış. Onlarla görüşmeye gittiğim de yaşlı bir amca "tabutu niye patırmadınız, arkadaşlarınız cenazeyi tabutla gömmüş. O özel bir tabuttu, bu acılı günümüzde ayıp biliyorum ama parasını ödeyebilir misiniz?" dedi. Sarıyıp kalmıştım. Berkan'ı tabutla gömüştük perçektir. O heyecanla, duygu yoğunluğuyla kimse tabutla gömüldüğünü bile fark etmemiş. Yürüyüşte kampa eden abi böyle gömüldüm daha iyi olur diye dönüyor ve diğer yardım edenler dnmus gibi hiç fark etmemişler. Tek gördükleri Berkan'ın yüzü onun dışındaki her şey silinmiş gibi sanki....

Bu ruh haliyle tabutla gömüyorlar. Tabut parasının lafı bile edilmezdi tabiri ki...

Bir eksiklik olmadıktan sonra emin olunca birde kampanya komitesinin toplantısında görüşmek üzere ayrıldık.

Kampanya değerlendirme toplantısına hiç ricimizde bululuk hissetmeden, ricim rahat bir şekilde katılmıştık. Cebeci eylemini iyi örgütlediğimiz için özelektirimizi başarıyla verdik için ricim rahatı. Cebeci başarılı bir eylem olarak değerlendirilmişti. Kampanya girisi kötü dnmıştı. Ama bitirini iyi yapmıştık. Sorumlu arkadaş pek bir şey dememisti. Yapmanız gerekeni yaptınız demisti. Yapmanız gereken, birze yakışanı, dınırise yakışanı yapabildiğimiz için muttuyduk. Görevimizi başarıyla tamamlamıştık.

4 günlük bir kampanyaydı. kısa bir süreydi. Ama "olmaz, bir yapamayız" denilenlerin acağıldığında nail yapılabileceği görülmüştü. Dınırise birer daha öğrenmiştik.

SABO'nun
yolundayız !

"Devrimi

Ben Örgütleyeceğim"

"

Soframızdaki yer iktidarımızdan sonra gelen kadınlar
Bütün kadınlarımız --"

Narın ustanın bu ditelerindeki gibi olmasa da bugün, yarıyollar
başı ikinci sınıf insan olarak görülen kadın düzenin dayattığı kimlikle şekillen-
miştir. İhorlanan, aşağılanan, evine hapsedilen, sürekli korunmaya-kullanmaya
muhtaç, güvensiz-güasız bir kimlik dayatılmıştır. Birincil görevi babasına,
erkek karderine, eşine itaat eden ve çocuk doğurmak olan kadın kimliği
sürele çalışma yaşamına katılmakla değişide dir olarak değişmemiştir.
Babanın, karderin, eşin yanına, patrona itaat eklenmiştir. Ve düzenin süren
içinde kadını ucuz figürü ve cinsel meta olarak kullanmasıyla daha da
ağırlarmıştır. Kadın kimliğinde, kizliğinde ciddi zayıflıkları yaratan bu düzen,
bağında haksızlıklara, adaletsizliklere, cille sömürce karşı baskaldıran
kadını da çıkarmıştır.

Devrim saflarına gelirken düzenin birde yarattığı kizliğin zaaf-
ları, eksiklikleri, güçsüzlükleri ile geliyor. Bu kizliği yılanların deri değıs-
tirmesi gibi yada bir elbiseyi sayar gibi çıkarıp, gelmiyor.

Olumlu ve olumsuz yanlarımızla katılıyor devrim mücadelesine,
olumlu yanlarımız kadının bağlılığı, vefası, emekçiliği gibi yanlarda, dü-
zenin yorlatırma kültürüyle zayıflıca da kizliklerimizin kalan, güzel, olumlu
güçlü yanları varlığını koruyor.

Ancak bir bu sayfamızı devrimci mücadelede gelişmemizi,
güçlenmemizi yani Sabo'nun yolunda yürümeyi engelleyen, yavaşlatan
yanlarımızı tartışmak ve Sabo'nun kizlerinin katırma kültürünü kendi
kizliğimizde bahinleştirmek için kullanıyoruz.

Bu sayımızda da kadın kizliğinde belirgin olan edilgenlik ve
yetinmeciliği izleyeceğiz. Bu satırlarda okuyacaklarımızı belki ilk kez
okumayacağız. Detalarca tartışmakta olabiliriz. Ancak devrimci kadını
yaratmada ve gücümüzü devrim mücadelesine katmamında ciddi bir
engel olan bu yanlarımızla detalarca da olsa, tekrar tekrar tartışmak
gereklikliği, ihtiyacı herkes ağıından malumdur. Çünkü edilgenlik, yetin-
mecilik her birimizde şu kadar yada bu kadar ortaya çıkıyor.

Peki nedir edilgenlik? Yetinmecilik ve devrimci saf-
larda kendini nasıl gösterir?

Edilgenlik genel anlamıyla pasif olaylara müdahale etmeyen, gelişmelerde etkisi olmayan ve etkilenmeye açık olan olayların durumunu etkilemek, denetlemek için hiçbir caba göstermemektir.

Yetinmecilik ise, yaptığı işi kendisi için yeterli gören, varolanla yetinen, günü çokta olmayan, elinde bulunanla, azla yetinmektedir genel anlamıyla.

Tanımından sonra edilgenlik ve yetinmecilik durumları sıfatlarda kendini nasıl gösterir bir kez daha bakalım;

Edilgen kadın, "öne çıkılması", inisiyatif kullanılması gereken durumlarda geride kalır, karar vermekten kaçır-Konuracak, karar verecek birileri çıkar, bundan daha iyi düşünen birileri çıkar, çıkmasada öne çıkan ben olmayayım diye düşünür. Bu böyle acıktan düşünülüp, olabilir ama temelinde bu yeten.

Bir başka yanı görev ve sorumluluk almakta, alınan görevleri büyütmek ve daha fazlasına hazır olmakta ortaya çıkar. Edilgen, yetinmeci kadın kimliğinde görev almak için ısrar, daha fazlasını yapması için ısrar yoktur. O görev verilmesini bekler, verilen işi söylendiği kadarıyla yapmaya çalışır (bir noktadan sonra onu da yapmaz) O söyleneni kendinden birşey katmadan üzerine yeni birşey eklemeyen olduğu gibi alta iletiyor yada uygular. Sonu memurlarmak gibi, çalışmaktır. Durumcu kızılığın heyecanı, coşkusu, üretili iddiası yoktur onda.

Bu yanlar farkedilmemişse temelinde güvensizlik vardır ve yanlışlar olarak anılabilir.

Ancak farkedilmiş ve çalışmadan, yokermeye çalışmadan utlanılıyorsa asıl sorun buradadır. Çalışılmıyor, edilgen, yetinmeci yanlar kabul ediliyorsa sonunda ya düzene dönerler, yada marmar bir kırıla haline gelir. Yaptığı ve yapacağı iş bellidir. Bir adımını gitmek ve gitmek ilerlemek gibi bir iddiası da olmaz-iddiasızdır, iktidar perspektifinden utaklanır, ıradanlar.

Ancak, gelişen kendini güçleyen kadın bu yanlarıyla utlanmaz, ağlamak için çalışır. Bunun için en borta yenilenmeyi, gelişmeyi istemesi gerekir. İstek olmadan arınması, emek harcaması mümkün değil. Elini tarın altına koymalı, bu cesareti, üretili sahip olmalıdır. Her işi yapabileceğine öğrenebileceğine inanarak öne atılmalı, aday olmalıdır. Alacağı işi başaracağına inanmalı, yetinmemeli, bu konuda kararlı, hırslı olmalıdır.

Sabotaj, halk dâmanı, kontrpenilla katilleriyle Gifte havanlarda çalışırken "kadın yoldanlarına seslenmek işiyorumu diyerek birte coğrafya bulunmaktır.

Devrim savaşımızda, savaşçı olmak yetmez, komutanları, kurmay-
ları, önder kadroları olmalıdır mesajıdır bu çağrı.

Bizler Sabo, Esma, Güner, Gülseren, İdil, Sibel, Fidan, İpek,
Şenpıl, Günay, Selma, Serpil'in yoldanlarıyız.

Ve daha onlara kadın şehidimiz bitler gibi düşenden
getirdikleri kadın kılığına, zaatlarına karşı dümanla çatır gibi
çatıştılar. Edilgenlik, yetimcilikte en ciddi çatışmanın verildiği
yanlardır. Bu kılığa mahkum olmadıkları için savaşçı, komutan,
kurmay, önder, devinci kadınlar olarak kahramanlıklar yarattılar.
Bitlere fahiş miraslar bıraktılar. Bitler bir misyonun bir geleceğin
taahhütleri devamlarıdır. Önümüzdeki büyük engellerden olan edilgen-
lik, yetimcilik, cüretle, cesaretle, güvenle altıdım ki "Sabo'nun
yolunda" yürüyen "Sabo'nun kızıları" olarak savaşımıza zengin-
likleri katıldılar.

Kitabın Adı: **Seni Halk Adına
Ölüme Mahkum Ediyorum**

Yazar: **Mitka Gribçeva**

Yayınevi: **Yar Yayınları**

Sayfa Sayısı: **398 Sayfa**

Hitler faşizminin bir kızıdığı, 1940'lı yıllar halk günlük ihtiyaçlarını bile karşılayamaz durumda, yoklukla savaşıyor, her yerde açlık ve zulüm var. Bu yokluğun içinde sıradan bir köylü kızı Mitka Gribçeva.

Küçük yaşta eğitimini bırakarak tiremit fabrikasında çalışmaya başlıyor ve emeğin sömürülmesiyle tanışıyor. Annesinin ölmünden sonra kaçarak doğuya'ya gidiyor. Orada çalıştığı dokuma fabrikasında Pens (İşçi Gençler Birliği) ile tanışıyor.

"Ben ana sağısından, ana sırtından, atabakdan, dosttan yoksun, cahil bir köylü kızıyım. Parti beni bulup güce aileme aldığı zaman, aileyi aklımdan bile geçiremiyordum. Parti bana hem ana hem baba abı, ışık verdi, güven verdi, hayal etmeyi öğretti, görülmedik duyulmadık yeni ofuklar açtı benim önümde. Henüz yaşamaya başlamış küçük çocuklara benziyordum, hızlı giden zamanı ayık updurmam ve henüz gölleri açılmamış kardaş ve karkardaşlarıma da öğretmenlik yapmam gerekiyordu." (Sf. 48)

Ve bu andan itibaren çalışıyor Mitka'nın gerçek tekniği; öğretmene çalışması yapar, grup öğretiyor, ilaqlı gösteri-lerine katılıyor. Mücadele içinde çalışıyor, aileniyor. Kocasını sorgun edildiğinde geri durmuyor. Bir süre sonra ilaqlate geçmek zorunda kalıyor. O artık şehirde gırtlı bir savaşıyor, ülkede faşizmin önderlerini, en yetkin savunucularına, işbirlikçilerini halk adına ölüme mahkum eden bir halk savaşıyor.

"Göller ve bu öalen manzara idam işini yapması gereken kadınların düşünceleriyle ne kadar gelişkili. Ve sadece öldürmek mi? Kendisi de ölmeye hazır. İki tabanca ve iki el bombası düşünür. Kendisine de elbisenin bir yerinde gırtlı küçük bir paket hazır toz, siyankaliya, kurşunlu bir zehir, yarım dakika içinde hayatı sona ermiş olacaktı..

Henüz 26 yaşındaydı. Ama mutlu ayları çok sayıyordu. Çok daha azdı. Alıtluluğa, devince, devigife kasıttı... Gözlerini açınca yanında bir bebek arabası görmeyi! "anne" diyeen tatlı bir yavruun sesini duymayı ne kadar

çok ıstıyordu... Fakat bu şimdi yalnızca hayal edilebilir-
di... Hayır! Bu şimdi hayal bile edilemez! Dağlar
ve geniş bir irade ile sadece şu düşünmek gerek:
Bugün albay Pentev gebemelidir!...» (sf: 163-164)

Bu ilk eylemine giden Mitka'nın düşünceleri. Bu
sahnelarda bir halk savaşının halk düşmanına duyduğu
büyük öfke ve kararlılığının yanında bir kadının en derin
ölemini görmek mümkün. Bir süre sonra o, bir partizan,
komutan, hatta öyle bir partizan ki 17 gün boyunca ya-
raklı, aç, bir halde yafınur görünür demeden dağlarda
tek başına yoldaşlarına orıkar. Böyle bir durumda bile
aklına teslimiyetli askı getirir. Ölmü düşünceyi de
halkına, yoldaşlarına, zafere olan inancı ve bağlılığı
başvurunda yarıyor. Zafere (9 Eylül) sonra da halk
iktidarının yekken bir sıra referi oluyor.

Bu kitap sadece Mitka Gribova (Ongyana)'nın
hayat hikayesi; hiç bir şey bilmeyen bir köylü kızının
örgütlü mücadele içindeki değişimini, inancına, partisine,
halkına, yoldaşlarına bağlılığını değil, faşizmin dünya
olustığı bir dönemde bir halkın tüm olumsuzluklara, zor
koşullara rağmen kadını-erkeği, yalıwı-genci ile
faşizme karşı özgürlük için girişimleri onurlu müca-
daleyi anlatıyor.

Deni Halk Adına Ölüme Mahkum Ediyorum kitabı
sıradan bir otobiyografik yada sadece bir direci
anlatan bir kitap olmaktan çok öte.

Kitap; parti, örgütlü birlik, yoldaş sevgisi, komutan-
lık, kadınlik kavramları açısından aslında adeta
bir eğitim kitabı.

Kitapta; Bulgaristan halkının oğünki koşullarında
ölkemizin bugünkü koşulları açısından benzerlikte de
dikkat çekiyor. İste tüm bu nedenle okunması çok
akıcı olan bu sarımsı kitabı herkese öneriyoruz.

BİZİM DİLİMİZ

FELSEFE; Düşün, toplumun ve düşüncenin işleyiş yasalarının bütünüdür ve bunların gelişmelerini inceleme yönündedir. İdealist ve materyalist felsefe diye diye ayrılır.

İDEALİZM; Düşünceye öncelik verir, onu maddeden, maddeye sancıdan bağımsız ele alarak bütünden usalı ve epey sınıfların halhale daha rahat sömürülebilir kullanılırları felsefedir. Bu felsefeye göre "mutlak bir güç" vardır, yani tanrı -- idealizme düşmanın uyarı diti olmaktadır. Diğer bir ifadeyle metafizik düşünce --

MATERYALİZM; Öncelikli olan maddedir. İdealizmin tam tersi, olayları açıklamada maddesi, maddi olmaları temel alan felsefedir.

TARİHSEL MATERYALİZM; Toplum tarihinin yaşamın ve gelişiminin incelenmesinde kullanılan yöntem.

DİYALEKTİK MATERYALİZM;

Düşün, toplumun ve düşüncenin gelişimine yst veren genel yasaları bulma, dünyayı açıklamama, kavrama ve depistirme yöntemi.

Diyalektik materyalizm dört başlık altında formüle edilmiştir.

- 1- Herşey birbirine bağlıdır
- 2- Doğada herşey hareket halindedir.
- 3- Nicel birimler nitel dönüşümlere yol açar
- 4- Zıtların birliği ve mücadelesi

1) Herşey Birbirine Bağlıdır; Diyalektik materyalizm, doğadaki ve toplumda varlıkların, olayların gelişimlerini birbirinden bağımsız olarak ele alamaz. Doğayı ve toplumu tüm parçaların birbiriyle ilişki içinde olduğu, birbirlerini belirlediği, etkilediği birbirine açık ve ya örtütü bağlarla bağlı olduğu için bir bütün olarak ele alınması.

2) Doğadaki Herşey Hareket Halindedir; Hiç birşey durmayan değildir. Sürekli bir değişim, yenilenme, gelişme vardır. Bir

şeyler sorup yol alırken, başka şeyler doğrultular ve geliş-
mektedir. Engels'in söylemiyle; "Tüm dünya her an değişim
büyüme, bir human taneceğinin den gineye, temel canlı hareketle-
rinden insana kadar sürekli bir oluş ve gelişme, sürekli bir a-
lık, durmayan bir hareket ve değişim içinde dir."

3) Nitel Birlikler Nitel Değişimlere Yol Açar; Kavite arara-
zar niteliklerde artışlara veya nispi değişimlere nitel değişim-
lilik bir durumdan başka bir duruma geçiş, toplumsal or-
tamdaki belirli değişimliliklere ise nitel değişimlilikler denir.

Yani; alışıla nitel değişimliliklerin birikiminin bir noktadan
sonra aniden sıvıramalı bir gelişim göstererek nitel değişimliliğe
dönüşmesi --

4) Zıtların birliği ve mücadelesi (Değişme, gelişmeye yol
açan neden şeylerin içi, gelişmeleridir); Topradaki ve toplumda
ki her gelişmenin temelinde o olayın, olgunun içinde barındır-
dığı zıtların mücadelesi vardır. Topradaki her varlıkta yaşam ve ölüm
içerilir. Her toplumsal oluşumda üretim ilişkilerini geliştirir
ve engelleyen güçler karşı karşıyadır. Yani her toplumda ge-
nims ve gelişme hareketleri halindedir. Bunlar hem birbirine karşı-
tılırlar hem de bir arada bulunurlar. Aralarında bir mücadele
dele toplumsal gelişmenin nedeni ve itici gücüdür.

Eylemler, davranışlar toplumun gelişmelerinin bir sonucu olarak
ortaya çıkar. Yani üretim güçleriyle üretim ilişkileri arasındaki geliş-
imin toplumsal yaşamı yönlendiren birliği; ve bu egemen sınıf-
larda ezilen, sömürülen sınıfların arasındaki gelişim-savaşımıdır.

